

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۷۱۰۰-۲

۷۱۸

$$\begin{array}{r}
 1174 \\
 1181 \\
 \hline
 1409 \\
 1409 \\
 \hline
 1345 \\
 \hline
 285
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1382 \\
 1245 \\
 \hline
 2627
 \end{array}$$

• 71

$$\begin{array}{r}
 1409 \\
 1279 \\
 \hline
 2688
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1410 \\
 1449 \\
 \hline
 2859
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1098 \\
 127 \\
 \hline
 1225
 \end{array}$$

كثره شرجنب وقله دم الصفا وغمه العروق وكثرة النوم والدم والروح والتحكك علاماتها برودة طوبتها
 قلة شرجنب وصيق العروق وقلة الدم القول وعلامات فراجبات المعدة علامتها من حرارتها مضمها
 للغذاء وقلة شهوتها وعلامته رطوبتها برودة سواء مضمها وكثرة شهوتها وعلامته ميهها كثره العطش
 رطوبتها قلة العطش وكثرة آثريه تحت القار الثانية الباب الاول من المفان الثانية
 والتفسيره واقول ان الدلائل المأخوذة من البول مضم ثلثة اقسام وهم القوام واللون والنقل
 والقوام مضم ثلثة اقسام ارقيق والتحبين والمعدة بينهما واللون مضم ثلثة اقسام اما البياض والاحمر

ومن المشاة الى الحليل و ما بين المعدة والمقال للاغذية ينزل الى المعاء ويخرج بالبرازة الباب الثالث من
 اضافة الاعضاء و قال اعلم ان من الاعضاء اعصار رئيسية مثل الدماغ والقلب والكبد والاشين ومنها ما ينبت
 هذه ويحدها مثل العصب الذي ينبت من الدماغ ويحده والترابيات التي ينبت من القلب والحدوث التي
 ينبت من الكبد ومن الاعضاء حارة فمثل الحرارة والقلب والكبد ومنها ما يبرد مثل الدماغ والارتر والطحال
 والكليو المشاة ومن الاعضاء يغيرونها مثل اللحم والجلد والعظم واعضاء ليس لها تير مثل الطفر والشعر ومنها
 لما ان حلق لم يتجم ولم ينبت مثل الشفة والاذن وسائر العضارين ومنها ما يشارك غيره في الوجود
 مثل مشاركة العنق للذراع ومشاركة الرحم للثديين الباب الثالث من المقالة الثانية
 في علامات مزاجات الاعضاء اعلم اني اقول في علامات امزاج الدماغ اذا كانت العين حسنة
 لحرارة وكانت الحواس ذكية والفكر صافية والشعر القصير والحمة وفاتشبه الى الشقرة دل ذلك على
 اعتدال مزاج الدماغ وعلامات حرارته وليست حركات العين وسرعة عروق البدن وشدة سواد
 الشعر وجعوتة سرعة البطن وطول السهر وعلامة حرارته ورطوبة ورطوبة العين وحمة الشعر وطول
 وعلامات برودته وبسوسة خن الراس وقلة النوم ودكا الحواس وبسلة العين والالف وكموده
 اللون ودقة العروق وقلة الشعر وسرعة السبب وعلامة برودته ورطوبة العين والالف
 وثقل الراس والكسل وكثرة النوم والقول في علامات مزاجات القلب فعلمته حرارته وبسوسة
 وعرض الصدر وكثرة الشعر وسرعة النبض وعلامة حرارته ورطوبة لبس المحبسة واعتدال شعر الصدر
 وكثرة الفتى والنشاط وعلامة برودته وليست ضيق الصدر وقلة الشعر وقلة الغضب وعلامة برودته
 ورطوبة الحس واللسل وقلة الغضب والبسوسة والقول في علامات مزاج الكبد علامته حرارتها وبسوسة

يقول

وازنخشبك مثل المرو وايفم حار يابس المر حار يابس الور وبارد يابس قمار غيره
 ان البدن ارتجأ فواء الاول منها الراس وبالمئة فاذا اجتمع فيه فضول كان آية ذلك
 ظلم العينين لعل لها جين وضربان الصفة عين در ورس الاذنين وانداد البحر من فم اخضر ككفلي خن
 الفستين يتطير شراب حلو مع اصول السفر حتى يهب لصفه ويتغير عربة كل عده فان اعفل
 ذلك امورته وجع العيون والذبح والخنزير وادجاع الراس والحوز الثاني الصدر فاذا اجتمع فيه
 الفضول كان آية ذلك ثقل اللسان والموجعة الغم وخوفضة الطعام ووجع العضدين والسعال
 بهك فلتخفف طعامه يستعمل القزوف فان اعفل ذلك امورته وجع الكلى وذات الحجب والحوز
 الثالث البطن وبالمئة فاذا اجتمع فيه فضول كان آية ذلك النفخ وجع الركبة والقشيرة ينفع
 له احسن ذلك ان يسهل البطن ويخرج الفضول فان اعفل ذلك امورته استطلاق البطن ووجع الكلى
 والظهر والحوز الرابع المثانة وبالمئة فاذا اجتمعت فيه الفضول كان آية ذلك فتر الشهوة وترا
 عند الاثنين والمعاذ فينفع له احسن ذلك ان يافد من الكرفس والارز باق فينبغعه وشراب
 البض ومانعة منه فكل عذاة حموية بالماء والعسل فانه ان اعفل ذلك امورته وجع المثانة
 والكبد وضر البول تمت المقالة الاولى الباب الاول في المقالة الثانية من المعدة واما الكبد
 بينها اعلم ان الاغذية ينضجها المعدة بالحرارة ويهضمها ابضمت دابة الابواب مثل الشعير
 بجز ذلك الكبد في محازي وتنقع خضرة وتغير الكبد الى لونها الاحمر وياخذ منها عذاتها
 ويرسل ما صنعوا من الحكم من الرم الى القلب ثم الى كل عضو نصيبه وعذاته فيصير ما في الاغذية من النار
 الى المرارة وما فيها من الارض الى الطحال وما فيها من الماينة الى الكبد ومن الكلى الى المثانة

والموتاة فتور شهوة الجماع ومنه يكون الفالج والشلل والنسيان وتحمل يوم وقروح رصاصة
 الكسفة والبرص والارتعاش وبعض الصرع واما السوداء فتارة بالبرص وطائفة ومنها
 يكون طول الصمت بشدة لحقة والطائفة الفكر ومنها يكون حر الربيع والفرج والصرع والرقا
 قال ابن سينا في علاج المراجة بعلمانا وانا واصفها اعلم ان من غلب الدم جميل الوجه مهيأ
 الشعر مخضب البهون كز الفضيحة ويصا على الجماع والمواسع حمرة الوجه والعين وطلاوة الغم
 وامتلاء العروق وحرارة ومحبشة البدن وكرزة اللون وان يرى في منام اللعب الملاص
 وارباض وفراليل على قلبه الصفراء الشجاعة والثرق ولحقة وصفرة اللون وسواد الشعر وحرارة
 الغم وقل النوم ومحزنة البدن وسرعة نبض العروق وكرزة الكلام وان يرى في منام الزان المحروب
 والمنارعات ومن الدليل على غلبة البهيمية يافض اللون وليس الشعر وقل الانتشار ورطوبة
 العين والسمحون والمخوفة الغم ورطوبة واسترخاء البدن وقل الكا وليس نبض العروق
 وان يرى في منام الانهار والنهار والامطار وفراليل على قلبه السوداء صفرة اللون
 وسواد الشعر وكرزة اللون والاحلق ونش الغنين والمنحزين وصفو نبض العروق ثم ذكر قوس
 الانشاء وما فيها من المنافع وابتداء بالحبوب وقال ان حفظ حارة لينة الشرب بارد فينبغي
 معتدل في الحر من البطن والحار من الباطن وسط في البرودة وفيه الرئش حار في البرودة ان
 شرب مع العسل وقل قتل البدن كمصر حار ليس برين في المنى واللبس العسل المقشر بارد
 يابس نظيم البصر وبله السوداء ويحبس البطن فليبه حارة بهج المياة ولبس القصير الميم
 حار ليس برين في المنى المحلح الحشاش بارد هذا الشهد الخ حار يابس روي للمعدة الماش بارود

بعلامات اصحاب الفلأط

بفسادها وقال بواطان مما يعين على التفتة ما ياكل الرجل حتى تعيب عليه ثم يترجى ^{ان يشي}
 فاذا اكل اضطلع ونام فان احبس ثقبيل فترس فيه ففعله ان يضع على رقبته ورفقه ونام عليها ^{انفسه}
 حيتا تنفخ النفس ويحس وسادة مرتفعة فان تحتها جثاء فامضاد ذلك ^{المعدة}
 فيشر الماء لها بالكنجيس ثم يتقياد ان احس ثقبيل فكبده فليشر البكنجيس ^{الكمون}
 عطش ليلا ولم يشرب ماء كان في حارة فان انما استه عليه وشرب الماء ليلا فهو مما يطهر حارة
 العنزيتية ويورث اتمام اكل الماء ان يكون ذلك العطش من حمى ملتته او من صاع او شارب
 حارة جدا او دالة وقال ايضا ان حركه والصنود وبقدان نار المعدة واما بعده فزدي ثانه بورش
 شدة او استاماد قال ايضا النوم قبل الطعام ينزل البدن والنوم بعده يعزوا او يقول قال ايضا
 من اعتاد العشاء ثم نزل راسه عليه طبعته وقال ايضا ان الرشح زمان معتدل شبيه بالهواء
 والدم وينفع فيه كل شيء معتدل الغارنج والبطلهوج والدرج والسلس يميزه شدة ^{المنذبا}
 والجر حر وبن المغز والبقان ولا يكره منه كثره الطماخ واما حال البطن واغواج الدم ودخول الحام
 واما الضعيف فما يابس ينبغي ان يتوفى فيه كل شيء حار وبوكل كل شيء بارد فالاغذية والاما ^{طعم}
 مثل الحوم العجايل مطبوقة بالخل والغارنج اما منه بدقيق الشعير والاحامس والزهر زمان وقيل
 فيه حركه واغواج الدم واللبنة الحام ليستعمل فيه القفاق ففقد البدن برق والصفى ويطون فوق
 المعدة واما الحريص فبارد يابس ينبغي ان يتوفى فيه كل طعام وشراب بارد يابس وبوكل منه ما كان
 ما كان حار رطبا مثل الغرينج والحوان وسعاهد الحام وينبغي البدن بالانما يمتد واما انما يقولون
 اغواج الدم واما انما تنفخ بارد وطلب ينبغي ان يتوفى فيه كل بارد وبوكل منه اغواج الحام ^{ووصف}

النفس البكاء امض طم الدجاج فان ذلك يطين نفسه وان طهر فممن ترجل بالجمع والاعين
 وان ملت من اذن رطوبة وصنع فيها صوفة معمورة بالماء العسل وان عرض له سعال العرق من
 حب القطر مع الكرقان عابئوس اذ يمنع المولد ووقت اكمل اطعم اول العسل لانه يثبته
 الطعام وتبقى به الباب الثامن للبقالة الاولى في رياضة العاين قال عابئوس ان حفظ
 الصفة يكون على وجهين احدهما الاعتناء بما يوافق فرائضه واما الثاني فانه ان يستعمل
 والقبالة التي اعتادها والطعم والاشربة التي افادها وثبت بدنه عليها والوجه الثاني ان
 ما يتولد منه من الفضول والمراد اذ روية وقال ان الوجه وحفظ الصفة ان يعجز الرجل بما يوافق
 مزاجه به في حال صحته فم كان في حال صحته حار المزاج وافقته الاشياء الحارة المعتدلة وان كان
 باردا المزاج وافقته الاشياء الباردة وقال اذا كانت للعدة حارة قوية فلما كان افق الطول غلظ
 وقور وان كانت باردة ضعيفة كان افق الماغذية له ما خف واما قال ومن الدليل على استمرارية
 البدن وضعف الحشا وحركة الشهوة والدليل على التخمات استرخاء البدن وانكسار الشقاق
 وثقل العيين وكثرة الريق ومنحى الحشا قال وينبغي للرجل اذا قام من نومته ان يمشي قليلا
 ويغير رقبته ورأسه نحا ويمشط فان الحار المعتدل لصلب البدن والمنشط يخرج البخار
 من الراس قل ينبغي للرجل ان ينام ان يمتد بالنوم على راسه وساقه ثم يقلب على يمينه لان
 الشق الايسر بارد فهو يحتاج الى ما يسخنه ويبرأ اول من الغذاء نال ان ثم ياكل بعده ما
 لانه اذا ابدى ما يصب ثم اكل ما كان انخفضت يكتسب الطعمة اللينة سرعيا وعليت محروبا ومحتبس تلك الغلظة
 وتحتها غير منه صمد فاذا لم تبق تلك اللينة الخفيفة بسبل الخروج فسدت وسدت ما تحتها من الطعمة الغلظة

صلب السعفة مع التشنج وهو قروح في رأس سدة فراورام قنطرة سدة و درم بارود صمغ
 و زوب و الحكة من قنطرة سدة فراورام قنطرة سدة و درم بارود صمغ
 و التشنج قنطرة سدة فراورام قنطرة سدة و درم بارود صمغ
 قنطرة سدة فراورام قنطرة سدة و درم بارود صمغ
 من المقار اول فكون بحسن علم ان الرحم لمنه اذ فيه واحد عينيها واحد غيبا واحد غيبا
 فاذا وقعت في الرحم انضمت عليه و انما اذا تم صورة جنين فتمت ثلثين يوما
 يحرك سبعين يوما و اوله فماتين عشرة ايام و ان ثقت صورة و تمته و اربعين يوما
 تحرك ثمانين يوما و اوله فماتين و سبعين يوما و علم هذا باب فانه يحرك في ضعف العدد
 يتصور فيه و بوله و ثلثه اصناف العدد الذي تحرك فيه و قال البصير ان جنين اذ بر و احتاج ^{الغذاء} من
 الى اكثر ما كان ما فيه ضرب بدي و رجليه فانش الصفاق و الحبل الرباط و انقلب حينئذ مخنخ
 اباب الثاني من مجارة الاول و تربيه الاطفال فانما ينوس اذا و قنطرة سدة و الابان فراورام
 لبس اذ كانت صحيحة و القليلين طرارة القامة معتدل الشمس سليمة البنية تذكروا فربات
 خمس عشر سنة الى ثلثين سنة و ان ترضع بعد و نادتها بشرا و شدين و يكون طعامها
 معتدلا حنفا مثل صفار حيوان و الطير و ان ياكل من النجوم مراد من الحنطة المبردة و ان ترضع
 حتى ينضج طعامها و تحب كل شيء و ان قل لبنها اغتسلت بار بار و شربت
 بزر الجوز و ان رقت لبنها و دعت لبنها و اقدت بما خف من الغذاء و عتيب و قول حمام
 و ان غلب لبنها شربت سكجيرة و اتعبت برنها و افذت تشاغرا و فامع الزراب و ان شرب

و استعمال غذائی کم مره مثل کاه و اسفنج و کدو و هند و زرد طعمها کم ملک و کم جوب و گلیست
 مرغ و کاه و بانه و ان مناسب بود و گوشت بز و گاو نیز مناسب است و ملازمت حمام سنگ عظیم ناز و آب
 حار الشفا منید بود و ملازمت مهارش و سجون زین عظیم نافع آید و گویند که نفع صبر یکدم
 بایکشتال در آن کاسنی یکتا زوز ترا کنند و بریانتا بخورند مسم روز همچنین و المسم

م م م م م م م

م م م

بسم الله الرحمن الرحيم

منه منقره بر کلام
 منقره بر کلام

منقره بر کلام حاکم حاکم علی عیالات اما منقره بر کلام بلخ خل فی القلب افار الله و الدار
 سهاک و حرمة باقره ملک الله و لیا حافظان اختصر ملک مدخال صناد القلب مهنا مذبه قریا
 و ماخذه و قد مجت مک من ذلک قد رانست کک کفایا و بارادک عیگ جعله اربع متعایت
 و بابا آفر و المادیه المکره فمذک المقارن الاول و ثلثه ابواب الباب الاول
 فکون الخیر اثنان فترسیه الاطفال ثلثه و زیایقه الباعین المقارن الثانی و ثلثه
 ابواب الباب الاول فترسیه و حال الامدیة فیها ابواب و اضاف باعشا و قوال و قوال
 الاثنتی عیالات امترجج حضا مقارن الثانی و هر حخته ابواب ابواب اول و ثلثه اثنان
 و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان
 و هیایه و اثنی عشر بابا فترسیه و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان و ثلثه اثنان

به دستور علاج آلوده است و حسیه بگو آید و اندر تب تله جو فرود بر آید و بر واقع است اشتباست بلغم ضروری
 موم بسیار واقع شود و احتیاط عظیم در تشخیص باید کرد و آنست که علم مضاعف است و اما
 حسیه بسیار نوزاید و بدست که بویک و سرخ و سوختن آن همچون سوختن فلبین هر فارما باشد و ازین جهت
 بعضی از شوک بگویند و این جهت سود بر اعضا دیگر اعرق قلیل العیل اعضا که چوب آنرا در سارند
 به به آید تخصیص در هوای گرم و کوهها که ماده اشغال عرست که لطایف آن برنج میکنند و در حلیه
 می نایب و که باشد که خستنی در پوست مثل خشک است و پوست به به آید با فاختن و سوزش اندک
 خصوصاً آنجا که عرق و رخیته باشد و هیچ و از آنجا که ظاهر شود و علاج آنرا که برین مرض بسیار است
 و خلط فلبین بگویند بهینه کند اولاً و بعداً تعلیل افلاطون عار و غسل کنند محل آلوده با آب یاقوت سرد
 و غسل کنند و سر با آبها گرم و غسل بگویند بدن با آب و باقلای و عسل و درون هرگز به به به به به
 کرده نافع آید و همچنین بگل سرسوی و العا به خط مزوج و خربست و خنادر آید سنی برشته
 هم زیاده بسیار معینه بعد و غذای سرد و تر خوردن و انار و آلو و مانند آن و در سکن
 سرد است و آنرا کردن و منع عرق کردن استعمال و دوا و غیره و در وعین کل با مورد و با سکنه
 با آنرا افلاطون کرده سخت نافع است و اگر معضلتی باشد در طلا ما مکر و در وعین کل داخل باید کرد
 و اگر مزاج سرد و بهرم اسهال و مانند آن علاج کنند چوب تر است که در وقت فارما ایند و غیره
 و طوبی از و تر آید و او را به شوفا و ادم فله طست و ماده یا بس سوزان بقایت عرست
 که با ادم عا طمانه علاج میبند و سوزا با بلغم مانع مبهلان کردن و بران به و مهمل حبس بلغم
 باید و اودن سخت نافع باشد و بخت بعد از آن اصلاح مزاج محل هوای اصلاح بگویند و در کمال

کافر رسیده و اگر خشک شده بپزند و اگر در زیر دود و شعله این طبعی منبت برغن بکرم آن بایه چکانه
 بسته اگر در شب آن تر باشد و خشک نشود از جی برت کرم سه تا مثل نرم بایه ساخته و آنکه بپزند و در آن
 و درین که غولی و طلق دارد بایه اگر دشته باشد در روی انبر در بر و زرد چوبه و در دایه و بویه و آب
 از زیر و قله های فتره بسیارند و پیرایه باشند تا اگر بر آورد و اگر طلق ندارد و با دست بر برست
 شب بایه و نمک صحران پخته با دیگر باره خشک شده بر آورد و با زرد چوبه و بویه و کنگر نام و طوبه
 اگر بر دارد و صلاح آید و بر غم من اگر بعد از آن گرفت و بعضی که بخت باز آید حبه رنج و طوبه و زرد چوبه
 آید و یکی مقدوی سبزه مالیده باغ آید و باغ بر غم من تا در هر جوان سوره بارانی باغ حبه اسهال که
 بعد از آن سبزه است و درین یک خشک شده با آب بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 موافق آید از ایشان باز دارد اگر آید و اگر نه آنکه و کم مضرت میباشد و سه نوع دیگر نیزه اند و برین یک
 علامات اعراض آنها غیر از صف و سید و زرد چوبه و آب است یکی با تنگ کوبیده حبه مشابهت بخار و آن
 تیر مار بسیار حوزد و تر است چون غار نرم و او پوسته بر آید چنانکه دست که برین مالیده در شتی
 آن مجوس میکرد و دود آن که آن که تن بر خشک آید آنکه بخار و دود و آب خشک و دود و آب
 نمشود و خشک شده بپزند و بخار و دود و آب خشک شود و دیگر را خشک کوبیده و آن شبیه با سبزه
 حوزد و سبزه مانده و در خشک شدن آن که از پوست تن بر دشته شود و بپزند و آب بپزند و آب بپزند
 و حوزد و تخمیل بایه و دیگر را مر و در بر زرد چوبه کوبیده مشابهت بر و در بر پس زرد چوبه و از پوست بر آید
 نماید و این هر سه نوع کم خطر باشد بر نور نوع آنکه هر دو در و در تر باشد اما بر و در آن دو نوع
 دیگر در و در آنکه بعد چهار دم افتد نایب شبیه بجران ناقص و حله با بوق بزرگ کنند و علاج بایه

و خواص آن کی از این خوردن بخت قویست و گرم فراوان باز آید و دادن و اگر طبع نرم باشد و اگر تمام سرد
و سح هم بکند و سحر هم کثیر و در نیم فرات بر نه تابانند و از آن و در همه ماده و از روی برود و از آنجا که
نارنج خیمه معده و در نیم نرم با بر مرغ با پر خاریدن و در تمام در کسب های نرم کردن تا نیا حس را را خواص بکند و
و از نیم گرم تا از سحر کند و اگر از نیم گرم به نیم شود و در احتیاج باشد به سینه اگر تمام برود آمد به و بعضی و بعضی
بمال طبع فریسته و در نیم گرم کشته طبع با بر و کلیل و کلیل و در نیم گرم و در شب همان او میبرد
تا نیا از آن آب و در نیم گرم شود و در چندان می باشد تا و است آن صغیف شده و اگر طاعت باشد و در نیم گرم
و در نیم گرم که از نیم گرم کند و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
سردی هو چوب و پوست پاز و شاخ و نیج سوسن خشک و فانی با بر سوختن و در نیم گرم و در نیم گرم
چند و نیت اینها و در کردن و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
نرخ و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
آید و آنجا غلبه و بر آب باشد و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
نرم خوابانیدن و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
و اگر در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
و از نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم
در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم و در نیم گرم

کافور بکلاب حل کرده بایه چکانیده و اگر این تدبیر نافع نباشد و چشم سخت سرخ باشد
 انگار به نظر که ترش نباشد بایه چکانیده بعضی گفته اند که نقطه سفید و کثیره بخت سودمند بود و اگر
 در سیاه چشم آید بر رک برآمده باشد سرمه صوفیان با کافور با یک شیشه تر حل در است
 رکشند و سرمه و کلاب نیز نافع آید و با کافور نافع باشد لیکن بهتر است که زعفران بر پشت چشم
 نهند و عنبه از زیر سیاخته باندازند چشم را با آن نهند و هر بیدار تا چشم فرشته دارد
 بعد از آنکه دارد چکانیده بپزند هر روز چندرة دارد و کرده چشمن بر بندند و تر بر حفظ بینی
 است که هر ساعت مرگرتنها یا با کلاب با صندل یا شیاو یا مبارک عبورده
 و امثال آن تخم کرده بروکشد و در حکایت دروغن کل میورد با اندکی کافور چکانیدن و در او
 اندرون بینی هلاک کردن نافع آید و گوش نیز همین فرما حایت کنند و خط شش است که
 اگر انکسین بولور و بحال پوسته در دهن میآورد و رب شاه توت مجرذ و مغز تخم کدو
 و تخم خیار و بادام مستقر با نبات و کبرابر ساییده ببلع آب سفول سرشته خیر
 اران در دهن نگاه داشتن نافع است و خط طلق است که در اول تو بطن ماکوره در غده و شربت
 بکار دارند و غرغره محاش و رب شاه توت و آب سبز و طبع عدس و کل مرخ و در کلاب اعشسته
 غرغره پس معنی بخت و حفظ مفاصل است که صندل شیاو ناشاد کل از سن و کل مرخ ^{و این کل کافور}
 بکلاب ساییده با قطره مرگرت برینده با طلا کنند و اگر آید بزرگ برابر بوزن شکافه و جرقه اصله و حفظ
 معانیست که در آید در اعطای او نیز میسر است و در قمر طیار نیز در رب و شاه توت و امثال آن میسر است
 و اگر آید و بر بزرگتر ترشها و سردیها را موقوف دارد و دستور مذکور در جبهه عمل کنند و غایب نکند و اینها

خوار از آتش نریج یا باروان کا رسیدیم و مقید می بود در مایه و در آنهر ملا و خشت یا غرماش
سبب مانع باشد جبهه تری هوا آنجا و در اکثر هوای ترقوی این غذا مناسب بود اما در هوا
گرم و خشت کثرتی بقدر احتیاط باید کرد و در میان نشود و هر حال افتد که در حقیقت
چون توان کرد در آبله نتوان کرد و در شرمینی برعکس و لمش ظاهر است و جمیع جبهه را از آبله
مانع آید و آنجا که فوت ضعیف باشد جو به کباب مگوری که مکرر آید و کربانه یا پلا و خشت
سبب مانع آید تخفیف و قتی که طبع نرم باشد و هرگاه با هر حلقه افتد رت بلبله یا بکربانه
باشد و این جبهه را در آب انار ترش کرده دادن هم نیکو بود و معصوم نار ترش یا نبات
هم مانع آید و تکیس حوارة اول باشد و آنجا که در اول مشکین و غلیظ چون در روع و منع خون
از غلیان کوشند خوراندن شراب طالع خرابی ساس و خوا که قانع نیکو بود اما بعد از
ظهور نار بر روزان اندامها را اگر مضرت آید در آن غلیم است مثل چشم و گوش و بینی
و حلق و شش و روده و بند و کش و دما از آن خونی باید کردن زیرا که در چشم و در رول
کوش هم نقصان مع و بعد و در بینی راه نفس اگر در در حلق خناق او گردد و در شش
سل و ضیق النفس باشد و در رول یا مج کندی و در بند و کش و دما چون بزرگ عار افتد تباہ
کنند تر پر جسم است که سماق را در کباب تر کنند و اندک کافور در آن حل کنند و چشم
بچکانه و در شش بر دزی چند ذرت و اکبشیز تر و آب تخم انار ترش در چکاندن مانع است
و مایه بکباب باده کف قوسید و محصل و شیرین است و شافیه را در غلوان قبل از
کثیر تر ساویده در زینت چشم طلا کردن مانع باشد و هرگاه آبله در چشم بود آبله

حدت حسب نیکو باشد و اسهال و غش و در جدری از کینوت رانده کم بیدارید و بپوش
خبر کس و بیداریم و در نیت هم دیره اند سپیل برت و چهار امانت کرده دیره اند که غش
حبه و آید را بورد و بودیم رساند و آنجا که طبعه از نرسیده باشد و ماده قابل در دوم و سوم و پنجم
بزرگتر نشد بلکه بجز در غرض اول بر آورد و در وقت نیت و آنکه در چهارم بیدارید و در پنجم
و آنکه از نیت روز بگذرد و روز کرده باشد با خطر بیهودت در اعضا باطنی بر باشد
و که ظهور رکه بخاطر یک نباشد و از این حال پیش بماند حکم باید کرد که غشرا فته هر که که
بعد از آنکه بدون آیت با نرسیده با واره و اضطراب غالب شود به باشد و آنجا که غشرا فته
آید بعد از آن شوق و کثر فظناک و حذران زیاده از عکس آن بوجه کتب بعد از آنکه با نرسیده
و بسیار آید بر روی سینه و شکم و کمی بر دست و پا و غلظه ماده باشد و بیدارید و بپوش
بر روی و بعد از آن سیاه شدن بول خضمر که نوره صغیف باشد و اسهال خون با جواروی
با آن یا رشفه هیچ امید سدا تمه نباشد و در حبه نیز این حال بهلاک کند و بسیار باشد که اگر با نرسیده
غلظه ن یا با نرسیده کرد و یا دهنده از ماده تو که کند علاج این همچو علاج حبه است الا در غدا و نیت
و فواکه زیرا که در آید خون انبساط که غلیان آنچه موجب زیادتی انبساط خون شود
نباید داد بلکه جزای میل بر روی و خشکی داشته باشد مثل پست چوب است عدس و آب
انار ترش یا در عصبه عوزه یا آب ریواج را شباه آن یا در جدار و مله عدس و ماش
برنج ساده اندرین ملک زن میدهند و از ترشی خدر میفرمایند و بغایت مناسب است
و با کبودگان میوه حواد را قبل از بروز و بعد از مار لمیس میدادیم و دیگر مرا که در ترشی

و زرشک موافق قبل غذا و بسیار و بهایم کرد و در شش ماهی که کردند و بجز کدشت اما گران در زبان
 مادر کوشش معبر کرد و بران مانند و آنجا که گران سرو صداع و بیهوشی و غفلت بسیار شود
 و امتلا دم باشد و ضد شده باشد و مصلیه بر منور بر روز کرده و اگر ممکن بود و تعلیل و غیر
 از آن هیچ تر بر معینه نایب و اگر امتلا دم نباشد ضد در او ایستاده باشد ماده را از میان باز
 باید و این حق محققه و شیا و مناسب و به و بایش و به و بایش و به و بایش و به و بایش و به و بایش
 و مالبه ن شراب بر کوفته و دست او و بعد از بروز آنرا اگر صغیر باشد و بعد از آن خوب تر
 خواهد بود هر چه مرغ یا جوهره خوش بخت یا کباب باید دادن در وقتی نایز در هلال برقی
 حسب در اطفال چنانکه که مرده سخت و سهل میسر میگردند و بعد از یک روز شب مطبوعه
 موی می کشد و شب سوزد و شب قوی تر می کشد و اگر او را گرفته و در روز پنجم حسب سوزش تمام
 در آن ظاهر می شود و چنانچه که تجربه می شود که اگر سیر اندن سوز را مفید بود و بعد از بروز و برشها
 معرود هم سوز را و هم تب را غده بعضی اشورا و برنج و گوشت کوفته آن جو شنبه و بعضی
 حلیم کند و گوشت اندازد جو شنبه و بعضی یا آش جو ساده و بعضی را برنج و بعضی را آش
 برنج و دیگر جوهرها و زرشبها و مردیها و زرشبها میزدند و بعضی طوطی و کان معاد میزدند
 تا با من آنکه میزدند و بهین تر بر جلد می کشیدند و اگر در اینست رز و در بازده روز
 بچان تمام معرود و چون مرض هوائی و ضعیف بود حاصبت بر تنویه ملین و غلبه تریش اطفال
 به تنویه دکان سخت مرطوب و مردم سیرده را با بنده وقت سبب تخفیف که تدریجاً اکل
 و زرب برورده باشد و عزت پنج معصوب آنکه می کشیدند که قابه با کوششند و اگر نه آن شیش

فوکه کباب و پنجه انگه بر آب عتاب دارم کرده بمادات و انس هم کشیده سر آمد ان باشد
 چیز دیگر نیامداد و ترشیرها و سردیها موند چون در قلع و برود و توقف می افکنند و کمین بود که
 درین حال ماهه با بعضی شیشه میل کند پس این جبهه قبل از بومغ و بعد از روم موقوف نماید
 شیرینی اگر چه مدبر و درست کنی چو ماهه است بمغضض کن پس نیامداد و در طبیعت عیان که
 بر عصبان بخیر کرده ایم ولی حفظ برده است که در او ایل نفس تا تعلیل دم فرموده ایم
 بعد از آن جهت تشکیم و تقویت کشکاب ساده سرد کرده و آتش جو که در آن عتاب و انگ
 کشیده بر جوشیده باشد داد ایم و اگر از این غذا نوزت شده برنج در آبی جو در آن بخت باشد
 داده ایم و آب سرد و آب عتاب جوشیده و انگ کسج و انگ شتالو تشکیم حارزه کرده
 و کباب الوجه تشکیم صفا با عتاب خلط کرده ام و کباب رحمت و پنجه کشی که ده هندوانه
 سرد کرده شیرین داده ایم و اگر شکم نرم بوده منع عمل نموده ایم و اگر و هندوانه داده ایم
 و آنکه غذای ناش برنج در جو بخت فرموده ایم خصوصاً بعد از برز و حب و درین تدریج
 و شربت هم مخصوصی را حفظ نموده و بسیاری از خضرهای بهرین صحت یافته اند و آنکه
 برود و بر مینق و ناقص ما بر ارج است و طبیعت را بباری دادن احتیاج است با هر کس
 او را بجا هر بوشند و آنه جو عتاب سرد و دهنه و اگر قوت داشته باشد که قدری آب کم
 ساعتی در شب حامیه او دارنه تا بخار آن تن را کثرت دهد و در صواب بود و بخیر
 چند در آب عتاب از آن آب و آن هم ممد برز بود و اگر از آن قبل از برز و طبع
 طبع نرم بود و منع برز کند تا ممد و دست اسهال کند برین بهتر است و در آن بریدن ناروان

واین کس ام کرده که بعد از ارم محض است بنا برست تا چون فصد بعد از زور را مرکز محول می سازد
و آن دو که نشان او اند فاع است با هال و موی موقوف درج دفع شود و آن دفع بسیار دفع می باشد
و تجربت و مشاهده و عین داده احسب کردن بحال بات قور موجب ملک است بلکه دو که
چند که هیچ یک مواد ساکنه و تعلیل مواد مندرجه و آن بی ادویه تعلیل مقتضی برود و در وقت نشانه
لابق نیست صندل و طباشیر و خرفه نوکاه باشد که جهت خطا کعبه و اعصابا جنی خاصه زوده
کافور و صمغ عربی و مانند این ادویه بحسب رای طبیب سابقا برود علاج حبسه است که فصد کنند
از باسلیق و اگر نایبند اکحل و اگر نایبند از قتیال و غیره و اگر فصد نتوان رک برکوش و در وقت
بینی در کشائی و تعلیل چون خون و موی مرا حازرا و حبست چند نکر بغش موی خود
و صفرائی وی بود و اگر صفرائی وی بعد اول تعلیل کند صفرا بعد هضمه اول باشد و هضمه
زور دوم بهتر است بعد اول بعد سیم بعد چهارم و این پنج روز نباید کرد و اگر اگر امتحانی
دم سخت ظاهر شود و اثر زور حصبه بر پخته باشد و بعضی مبتلایان دم را بعد از آنکه استخوان
وی حازر داشته اند بلکه واجب و بعد تعلیل ماده شکین حوازه لبکات و آبخت سرد در
جمع کردن به دستور حمایت و موی و آب با نش و خشک خنق معش اگر به نهات شکین است
بنهاده و اگر حوازه می افزورد در شکم از آب برشته اگر زکند و باز دیگر بخورد پس اگر بهین تر عرق
مایه ازاری ظاهر شود اید و ارجع که زود نیک خواهد شد دم برین نوع شکین دهد و اگر قوازه
دیگر و از زور دست کشیدن بجزایات اندر که شکاب و غوره یا با نارا و در شکباده و اشال آن
باید کرد و اگر دانند که ماده قرص است و هو ممد و مولد این مرض است و قبیله بیرون غولها

غلیظه جوز و دوشاب نیم سوخته و حمز و کریمیه ها و در کرمی روزین مرض بسیار است
 چنانچه که در دل مخصوص اگر سرخ و غلیظه باشد و چون غلیظه نبند بریده شود و بچوبل حرام و مستر
 نفس و از قبض شکم شان بفرموده جهت دانه برمدنی تاب بخش و ناموفق میل و خارج و نواز
 و سر غله نفس ال بود و بر موی قوت و باورم حجاب و ظاهر شده و سببه و زرد نهان شدن و افتادن
 ظهور و رتو در خالی آن نیک نباشد جهت ولاته بر عجز طبیعت و میل موده در روت و این اکثر
 احوال مندر بوقع اسهال باشد باعث خفگی که لون بخش باشد و دیگر که تشنگی و کرب غلیظه
 و ظاهر و در کتب بسیار است بزرگ که اگر بکتر و یک بعد و بهیوشی آنرا که وقت که آنرا
 درین مرض سخت بر باشد در سام مهلت و در شغل غده و اسهال قبل از بروز و بعد از بروز نفس
 هم نیک است اما بعد از بروز نام و در فور قوه و بعد از یازدهم آنرا که بعد که عرالی شاق و بدست
 در وقت درین مرض عرالی نیک است و اگر نیک است باید دیگر که که محضیت اسهال خون آفت
 حال باشد تخصیص در او ولیکن ممکن بود که اگر قوت برجا باشد و او این بدو بکتر باشد و امتداد
 بعد بکتر تخصیص مایه تخصیص در او ابل که تب کوب که او ایل اجته تخصیص کرد که در او او
 چون مدت تمام به کرد و بسته و است عبات عفون و بجان انجمن مواءم معادن
 سلامت باشد اما در او ایل هنوز بار عفونات و چون استعوط حد شایسته است دفع آن
 مغز که کند و اینا که خوب است آب رود و با کرد و اگر ترا بجز لای تا بعضی علاج کنند اما در حشا
 تو که کند و با کس از ایض کاست کوب که بعد از غده مایه تخصیص در او با کلیه دفع نشد تمام
 مواد و ابله آن نواز که بر بروز دفع شود و اتفاق رساند بخت درین حال فصل واجب بود

گرفته قاشق را بر محل کنار سپهر از شیب برده و چنانکه محل ورم آن محسوس است بنهند بی جا
 یا بروی پیراهن و وی شفا میبخشد و بر انگشت آنست و در هند چنانکه ماره طور در کرد
 رنجهست مکن تمام آن بوز دو آن هنگام در شیب قاشق بر زمریض در بخت محل بوز دو آن
 عظیم مر به آب و با بر آید و اگر در پیراهن اثری نماند و در قاشق رنجه و حار قاشق
 نشود و مریض اغلب در آن وین طاعت نیارد و اضطراب غش کند آب بر روی او باندند و او
 و او را بهوش آورند شکل است

حصه از جمله امراض و مایهست که از او آمده و در ازده
 بغیر چون در جابجایی آب که غلظت بسیار در آن گرفتار شود بجهت مضاجعت و تعارب و طاعت
 بکشد این مرض بیشتر در خفیف و بهار و در بدی هوا بدید آید و این مرض فرقه عمره
 کمینست البته مرید آید و دو نوع است هم و بهر هم و زیاد و ازین مایه و علاقه این
 آنست که در منطقه آن سخت گرم باشد و اگر طبعه و تر بود و در سه روز بروز کند و آنم نمیکند
 و هنوز بروز نکند و باشد اکثر با خط بعد و بدیم مختصر افق مزاج در دو روز از ک
 علما بعد سیم از سر تا پای حصه بدون کرد و در کجاست و بریزد بهشت و بدیم نمیکند
 اندیش که با فرا شام بکند و در وقت و نشسته و بعد از غنچه حصه سرخ بروز کرد و سلامت
 باشند و حصه از در دست و با با حال نماند و در در حلقه مناسب مواد و پیر

کل کوفته را بر سر خاکستر کرم نهند تا آب کرم شود و در غزه بهتر از گند و جمد را مال سازد و بعد از آن تمام
 در آن نامی نهد آب سرد بر دوش و بنک و جبینان و شود بهتر جوی کرد و حمله آن باشد با آن قریب
 متعلی به خطرات بر دوش و غلبه آن به نشیند و صاف آن بر با نام آن صاف که بر
 و در عاینه فده باشد و این هنگام که تراب حاصل باشد قدری سیاه در وماند
 که آن غذا را باند و صغیر شود و در آن قوی تر کرد و اکنون چون بدست را و صاف رسد که نشیند
 و روی بول را بچند کند و در خاکر خواهد بود استعمال کنند همچنان باشد و اگر نرم تر خواهد بود با آب
 از آن نرم تر کنند آن معده اگر خواهد و یکی آب چهار برابر آب یک نرم علاج ورم سپردیم
 عرب محرم را که هر که این بر من بود جوال و دوزخ در آتش سرخ کردی و محل درم که شیب است
 به حسب حکم گرفت چنانکه دست در ده و کنار سپر ز کوبها در میان انگشت او در آمده
 بودی و آن جوال دوزخ را از آن طرف دست بروی از طرف دیگر برده کرده و طقه
 بکشد شتی تا نیکو شود و در بعضی او کس دستها و سینه و سر او را گرفت تا بچند و سپرد بر من
 و آن شد و بعد از آن جوال دوزخ را کشید و در بعضی اثر شتی شربین دادی و بسیار باشد
 که در آن حبس نشسته و کشته از درد و مدت از آن بگویند که آمد و در بعضی به شتی دیگر
 این مریض طایر شدی و مجرب دیگر را دیدم که سپر را بکوبد و آن کردی و در آن رفتی
 و صحت یافتی و طریق این چنان بود که صبح چهارشنبه آغوا ماه پیش از خرداد
 و سخن گفتی شکل اگر کمتر میشد بنام مریض و مادرش را کافور میزدی مهره نویسد و از آب بچند
 و در فاش جوین نهند و انگشتش بر آه کنند و در جبین دست خوابانده و دستهای حکم

بقطر آب برون تراود و در قفل وضع لولا بنشیند و این قفل از هر یک طرف باز نمیشود
مستعد آتش زخم در دیکدان میکن چنانکه مسامع برهوش انگار اندک بر میزن آتش آتاکوش
بر سر زود و شبیه را انگار و با هم استکی آنها مقرر کرد و چون آب تمام آید بجای زردی
در درون فرو بر آید و آن هنگام آتش بتدریج مایه برود چنانکه رنگ بجای سرخ شود و آنجا
انگاه قطع آتش کن بگذار تا شبیه تمام شود و آنگاه قایل را آب بردارد و نگاه دارد
وقت آن چنان کرد که قیر در ظرف شبیه برین درجا ستر گرم بهر دوزن آید و آن
اگر آن ساقه جوش و سرش آن چه آید و در جوش آن تمام کرد و آنرا تمام حل ساخت نجاست
حار آن خم بست و آنرا مکرر ساختن آن مایه کرد آن و بهر شود بلی که زود روق نو کرد و مکرر قطره
وقت ظهور بخار آتش شکو دهند و بیا آمدنک طعام قطره کنند و کم مقدار در چنان مقدار
از آن تیر آید و با هم مقرر کنند و مغز آنرا برشند و تخم کشته چنانکه در کرده شود و چون رنگ
آب دارد و مقرر شود تدریج آن چنان کشته که رنگ تیره کرده با احتیاط بر آن کشته چنانکه طبع
تافتد آنگاه آنرا در ظرف سفید بکشند و در موضع ناک و من کشته بعد از آن سرد و آنرا مقرر کنند
آب قلیلی حاصل شود و بکار آنرا در مقرر است که چون زمان از غلط باشد از غلط و کمی جو
چنانکه تدریج آن کوفته شد از نصف مایه کردن چنانکه قدری نوره خالص در بوبه کشته و بکارند و مایه
برداشتند از چنان در طغاری را بپایند اندک چنانکه حله زبره زبره بخوابن وقتی
است که براده شود آن کردن و آن براده بهتر بعد از آن ریزه را خشک کرده و در قدری آن
رژا بپزند و فرا بیاورند که نصف نصف آنرا بکلی حکم که در ظرف باشد از یک سیوس آن بهر کل

[illegible]

بکینه با بونه و مقیوم و حبه و سپینه بنزد و کل سبز و کل از هر یک ۲۲ موصع هری حنا یک
 ده درم تخم سیب دانه و فناء اعمار از هر یک با بونه درم حبس بلشت و درم
 اصل کنیز از هر یک معده درم اصل جوزمانل و اصل مخلقه پنج درم جله اصل اینم کوفته و زنج
 اکجوشانند پس تخمها را در افکنند و ساعتی نیز بویست نه پس حبس بل اینم کوبند و باقی غلغله را
 در افکنند غیر کل و بویست نه و در آن کل افکنند و در بویست نه و با بانه و آب پیر کرکانه
 باشد انگاه و دسیر روغن زیت و دسیر روغن کوبک و دسیر روغن کبچ و دسیر روغن مغز
 شمش معجوشانند تا آنجا برود و در روغن بانه انگاه و چند درم کل منجم کوفته در آن بریزند و بانه
 دارند و این الفاصل از فرغات اهل مندر کمر نه مار سیاه باغ و درم سر او بنیکد و شکم با بکته
 و پاره پاره کرده در روغن شبت اندازند و در افتاب چهل روز بر رویه نگاه دارند
 و اگر در آب سیب بچوشانند و با بانه در روغن کبچ در افکنند و زرم بویست نه و با آب برود
 و در روغن بانه تم نیکو بود این روغن تخمیل آرز و در مها عینیت کند تخمیل از مغال
 و این اما و طایع هم از منو کمر نه علامت پنج با بونه نیم کوفته یک موصع در آب سبزه بویست نه
 و چون بکشد بخت شقه با بانه و شتر اه آب تخم نا توره کوفته و بخت در آن بریزند و ساعتی
 بویست نه و با بانه پس قدر روغن سپه دانه در افکنند و زرم بویست نه و با آب برود
 و در روغن بانه آرز و در روغن رابره و چون فارت بانه داروی ابله فرنگ حکام محتاجان
 جهت همین مرضی بکمر نه زسقی و مصطکی و ترب کتب الیاسادی درم زسقی رابره است
 مکرسی درم کنیز و شکم نونبا اسفنداج در روغن و صمغ الوار از هر یک سبب درم پوست نارنج

شکایت از درم انچه دره عدد و مویر سباده و درم عناب بنیاد و ششم سبستان یکصد
زرنک و شش بودی و آنو هر یک درم سبب و دو و شش و دهی از هر یک سه عدد
ما و آنرا بهین و سر کرد و شند و پس از هر یک سباده یک سماق نیم سباده شند و قند آن مقدار که
چون شند و بقولم آید اول اصول را نیم کر گشته و در نیم من نوسان آب بچوشانند و ساعت
نیک و سه و سه و اگر در شش و عناب و سبستان و مویز بچوشانند ساعتی نیک
آنگاه برست مالیده بیا بیا آنگاه غنا و تخمها را در آنکند و بچوشانند و بعد از ساعتی آب
آمار و دو شاب و سماق و سر کرد و بچوشانند و بچوشانند آنگاه بار دیگر جلد را بپایند
و شند و قند بر نهند و بقولم آورند و چون در درم غنای خشک درم
در آن زرنک و دهیم بر آورند و وقتیکه ساخته نگاه دارند در انشای چوبیده هرگاه آب
بکی کند لختی اضافه کنند شربت زرد از غمرعات اهل اوراق بچوشانند و نیم من در یک من
و نیم من کلاب آغشته کنند یک صباغ اگر آید است مانند رصاص بپایند و در ظرف سنگین
بچوشانند تا به آید آنگاه مس بر نهند و بقولم غلیظ آورند و شربت مالیده به حبس بپایند
با بلعقه خورند عظیم مانع باشد شربت مصطکی از غمرعات اهلری آب انارین و آب
و آب سیب و آب بر و دو آنز یک از هر یک یک خور و آنرا با یک خور و نیم من کلاب
در آب و یکین من آب هند و از دچند شاخ خالص و نیم خور و بادیان و در ظرف سنگین بپایند
تا بپایند و قند بر نهند و بقولم آورند و در همین روشش برابر و خور و مصطکی سوده
در آن رخنه بر نهند و نگاه دارند شربت نیم بلعقه بود و در همین آرایه زعفران و غمرعات

صغفار حبس اخته مادر مطبوخ حلوا حل کرده و مطبوخ انجیران با بهال سود و افلاک و نوزج و فنج
 و اسهل بعد از مهلات غده و سنگ دهنه که در حبال بین کتک می باشد همین نوزج عمل کنند که بهتر
 و تریب سهل آن خم مین نوزج باشد و اگر لا زور و دیگر بنم آنها در هر جنب کنند هم او تر باشد
 چهار شربت مستعمل خاصان آنوری بخار سه سیر تمر مندی سه سیر شنب در آب غنچه کنند
 و شیر خشک را بهیت متقال در کلاه آغشته کنند و بوقت صبح تمر و انور را بهیت مایلند و بجا
 و موزج کنند بهم و نوزج شده این شربت است و حله بهم که از پاره زیاد باشد و اگر بهار درم
 آغشته کنند در کلاه و شیر خشک صنوبر بیشتر براند و کدو کدو و مجرور را از اعظم نافع آید
 شربت غنچه روق صغیر است بر پاره کدو کدو از غمرغات ابلری که بر نوزج اصل سوس و عود
 بمقدار سه روست پنج کاسنی ترده درم روست پنج بادیان ترده درم روست پنج
 کرفش خرد درم غنچه است یکجدا و امر و دسیب و بهار از هر یک یک روست پنج درم روست پنج
 نازج غنچه روست است یکجدا از نازج شیرین کوه یک و یک کاسنی ترش کوه یک هر کدام بیارند
 و ابوج آنقدر که یکوی و پشنی منو اول چهار رانیم کوفته در سه من آب اندازند و بجوشانند
 و بعد ساعت و نیم که در یاد روست برنج می دارند بعد ساعتی غنچه و آگشته و بعد نیم ساعت که بجوشند
 حبه را صاف کنند و باقی انوار را می دارند و پشنی کرده و بقیام آورند و در طرف کاشنی
 نگاه دارند شربت بی زبان بلعده باشد غنچه ترش که پاره غمرغات حرمت بکنند روست پنج
 کرده درم روست پنج بادیان درم روست پنج کاسنی است درم اصل ایسوس و عود
 و بمقدار شیر تخم بادیان تخم شنب تخم ناخواه تخم کاسنی سیاه کله مع درم غنچه و شربت

در مار پلیله رزو و مصطکی و علف پرون لبته بکه بود باویان بوست باربع رست
 از هر یک نیم بود و کجینند که ای یک و کاه در آب و کاه در عیر و کاه ناخته و بخت بخورند
 و از عجب رایت اطفال نضوت جمله قنده اسفاده کنند شاید که دیگری مرد تنگ و با دیان دهند
 از هر یک دور یک سائده در آب خیار باد که صیب ترنج در هند این کثرت بود و حبس
 از غرقات حضرت کمره مغربان بخت و پاک کرد آنچه خواهند و بعد در مغرب کمره سبزه کوفت
 از امه که خانه کوثر و چینه بآن نیکو بگویند و برابر مجموع از بریم سینه بآن نیکو فلان کنند و جمله
 باب یکیم باغ و سبزه و دق و کج کنند و در بامون سنگ کاه حبه سارند هر یک ربع از خود
 بزرگ و در سایه خشک اندر شربت پیچیده و این حبس بماند و قرطوبت مغیره و افلاک از و بسم
 شود و مو و مو و قلیل رسود دفع کند و در اندک و شب تل کرده بر بامان بخور آب
 و آن دانه عمل کنند نیکو نافع است و قوطر مهبل از فخر است حکما و غیره کمره و غن حبس و درم
 مکه که مرل و در آن جوشیده بکیده هم حمه را بر آتش بزم بکند و آنکه دارند شربت نصف
 کوشاک کنی بود و اول آنکه این قوطرها در قوطر بآن مالیه متاول نمایند باغ و به آنکه
 این قسم مقادیر و قوطر حبس مقرر شده و آن بعضی مردم باشند که طبع ایشان زاده
 از این طلبند و سبب سبب سبب که در کاه شان باشد و کاه سار بامان زبک
 کنند و آنرا حجار منی گویند آنکه کما جور و مانده و درم پلیله سبزه بزرگ و کوفته و بخت
 در روغن بادام عالی و مقدار که جمیع افوازان نرسد آنگاه بستانند حبس حبس و با هر
 آن یک حبس سخن کنند و بعد را بعل خیار شیر برشته شربت از آن و دوم افوازان و یکیم

هم نمیدانست و بعد از آنکه بهر هم توانستند و از دو درم زیاده نشود و آن نیز سه و دو دفعه توان
 در بر این آن همچو بر این زرنج بوی رس و نوع بود یکی بر و رس کوبند و دیگر را با هم رس
 سه نوع بود صغیر و وسط و کبر و جمله آن از مختصات است ابو از بر و رس کبر و جمله آن
 از مختصات است ابو از بر و رس کفلفل یک خود و بخیل از هر یک و شقال و شبنم
 یک شقال و زرد و نیل یک و هر یک از اینها را لیور کوبند و در بخیل صغیر از هر یک شقال و زرد
 سه شقال و زرد و نیل یک و هر یک از اینها را لیور کوبند و در بخیل صغیر از هر یک شقال و زرد
 و از آنکه نیم سعت پر کنند و نگاه دارند ابو از بر و رس و سبک بکوبند و خاک خوب و دانه آنکست
 تخم مرغ کفلفل و از هر یک شقال و زرد و نیل یک و هر یک از اینها را لیور کوبند و در بخیل صغیر
 و نیم عطر قرمز یک شقال و زرد و نیل یک و هر یک از اینها را لیور کوبند و در بخیل صغیر
 از هر یک نیم درم ضم کنند ابو از بر و رس صغیر یک شقال و زرد و نیل یک و هر یک از اینها را لیور
 کفلفل که در سیاه سه شقال از آنکه هم سعت بکوبند و بعضی جهت قوه باه از دویه با هم بهر اینها
 کنند و در وقت کوفتن هم بینی دست از آنکوده شدن نگاه دارند و هم را اول کفلفل حق
 نیکو کنند که بر آن کشته میشود و بعضی جهت قوت کفلفل می کنند و آن غلظت است چه چون کفلفل خرب
 سعت از آنکه نیکو بعد از عبادت مختارند و خواستار می بکوبند و بر سر کبر شعلی که بجا ک
 او را یک شقال و نیم کرده باشد و کفلفل سه درم و باقی بجا و از آنکه سبعة معده از مفعله
 بر یک سبب مجموع شربت این بیشتر از بر و رس لیکن بر این همان بود و دستور خوردن همان
 پیش از آنکه بر نه نگاه دارد و افضل بسیارند و گویند اسم است معروف و اطفال مختصات است

ریزنه محبته اكن است و نيكو بهم برآورند و نگاه دارند و هر روز ده شقال بوزنه حلو میخورند
 هم غرقعات ابل منه بپزند تا توره بپزد و نيكو بگویند و در پنج من شیر اندازند و قدر آرد بزنند
 و نرم بپوشانند چنه انكراك بر رویا بایند و میان زنند و به دستور مسكه از بپزند و
 صفه بپزند و اما دوا محقره بر سرشته از آرد میدهند حلو بپزند زنند و حواری آتش بخورند
 داشتند در مجموع دار صینی جوز بویا و بادیان کوفته و چنه بران زیرند و بکشتقال رغوان
 سوده بآن فلفله کنند و نگاه دارند و هر روز ده شقال بخورند زیاده و كثره را صیب
 متعصب است بكون الحنف هم از غرقعات ایشان بپزند حبث صید مدبره جوز هلیله
 و بلبه و آله از هر نیکو جوز بهر عینه معتز و غنجل و فلفل و جوز بویا و قزقل از هر یک
 چهار جزو و حبای بچنه و باک کرده عشر حبث تا توره بصف مجموع حله را کوفته
 و بچنه نيكو فلفله کرده و بعد بپوشند به دستور و نگاه دارند شربت و در نباشتا گویند قوت
 جو آن نیکو ... و در موسسه مایه شرف کبیتی این شرف از حکمای هند است و کبیتی اسم
 حبث صید است و چون اعظم احوال است بدین مشهور شربت حبث صید مدبره حله را که
 خواهند در حبث شقال از آن فلفل و جوز بویا و سیل و قزقل و غنجل و بهر محبت نیکو
 و نيكو فلفله کنند و بهر یک شقال و نیم از آن عده از نیکو کوس باک کر رسو هم کنند در پزده شقال
 یک معنی حبای بچنه و باک کرده ضم کنند شربت از دود بپوشانیم و انكراك درم
 هر روز یک وقت باید و وقت مردم صنعت مزاج را در بر طعام مردم مخور مزاج
 و اما اصفا در مردم قوت مردم قوت مزاج و مردم از ایشان انسب بود و وقت خواب

و چون غلغله اش از بازگونیست نظار بر او خورشته مجموع نام بر حسب کرده اند و چون
 نمایان خود بنقشه آورده رس سکنج که از هر بار تر بار کشتا تنگنکار احسان منکرانند هر
 جوت روک کاهوری کوراجولی بری رس سکنج که کوبند و بر عبات کوبند و کت که کور کوبند
 و اور غیر دیگر در هر بار زرنج را کوبند و تر بار با عین اطر عین صحران آن مجموع ملید و ملید است
 و زکات و از دست بعد که آن مجموع فلغل و غلغل و زرد و جو به است و تنگنکار بغیر تنگنکار چیل و تنگنکار
 معلوم است نه بدون بر سر عین بنیم حجت عین صفت و چهار حجاب عبارت از کور کوبند
 بغیر علت کافی اهرای عین میر ترکیب آن بزرگوار معز و در و از یک عود و تنگنکار
 عصاره آن بایه سیه آن مقدار که جدا و در بران سرشته شود پس سیاه را بر تار و کت که
 کرده و صاب و شوبه کنند چند اند تمام خاک شود بعد از آن پس از کت حق و محل کنند انگاه صاب
 تخم و صاب پاک کرده بانه حق کنند انگاه با تر افرشته و سخته مجموع با هم حق و غلغل کنند و سکنج
 که سکنج را بر سرشته و حباب زنده هر یک معز از کور ز صاب و وقت صفت اصی را با با طعام
 چوب خورنده و مرغی به هر چه مناسب بود خورنده و نهانیز توان خوردن و فافه صفت را با این
 بر سینه چنان بایه کرد که با رس و زرنج معز شده و اگر خواهند که اسهال کمر کنند صاب کمر کنند
 و اگر تنگنکار نیابند درین ملک آب برک که یک عود کنند و لو شمس با در هم از عرقات است
 و با او ترکیب آن کمرند و غلغل با در یک صفت و در غلغل کجند و در تران و در دنده و جو به دران
 بر سرشته آنقدر که دستور صلوبت رس و غلغل دران زیر بند بعد از کفایت انگاه
 فلغل و غلغل و در صبر و با دران و جو به و با در غلغل از هر یک جو سائیده و سخته بران

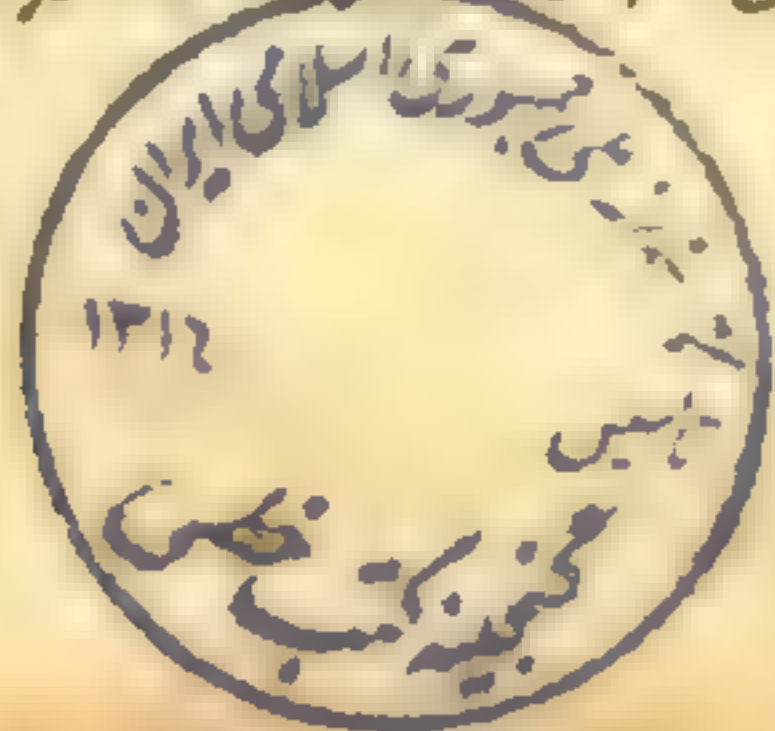
و بنید که مرغ و بزرگ شده باشد چون دانه آرد رسیده باشد و اما اگر بعد رسیدن از آن
دانه ها هم بر سبیل است خورند و قوتها عظیم در پائیند در وقتی که جوانی اکل میکنند ترش است
ایشان اکثر این و فاد بود و بر پیر این قریب بر پیر رزنج باشد و سه هم جوانی که به پیش و
همه که مذکور شد خسته بشوند و با کشتن بر جوان که از امزش گویند آن حیوان در حوالی اینها جان گیرد
از اینجها جز در هیچ مغز ترش از هیچ گوید که در سر است از اینها لی گویند و قبل از عدم گویند
جسته که از او آرد و پدید آید و فوق حوز و چون قسمش بر بخوانند غذا را دوست و هیچ مغز نیاید
خصوصا بکشد خردان و فسادل بیامد و شش سر و پیر و حبشها بر دین فیز و کشته
که رفات که دانه که مرغ کبیر و گویند که در زیر صرح اند و هر که این گوشت خدش تو که کم که
دانه و دق و سل افته و جمله و شش و قریب و سر و سر از حیوانات آید چون آب بید بر آن
یا بنور اند حکما بر منده حفظ این مجموع در میان کعبه غلبه متعش کنند و از حکم است بنده که دولت
رسیدن باین مجموع با اعتقاد آنرا جدا کرده باشند و نتوان شناختن شبها موضع آنها و سر
فان شود و مکرر ظاهر شده به تکرار نکرد

در میان بعضی ترکتی که در کتب آمده
مکتب است و اینها از مختصات حضرت غیبی که میخواندند چندی در جز و جزو مثل
ما و در برابر عمل معجز کننده نگاه دارند فو آن تا علم طلب با بقیه کوار جوی بری این حضرت
از مختصات الهیه که بر این ترتیب داده که اصول نام داشته و بری و بر احب را گویند

خوردن افیونست و دیگر آنکه ادویه معدیه باین ضم کنند بنوعی که جو غایت باشد و این نوع
 بهت و مداومت ترکیب پر هری خاص بنام نیکن شرابها و جوهرها باین افیون است و جوهر سرد و سرد
 سبب قله خشکی نوزد و جوهر سرد و تر و غلظت بلغم مزده اندر معده بر نه آورند و در بران خشت
 رسد اما طریق خوردن مار به نوع بعدی آنکه تخمه کونشت اگر ابتدا در پیغ غار میکنند بهستور کار کردن
 دوم آنکه بهستور حکما و زیان در معا جبین کنند و بهان مداومت کنند سیوم آنکه بهستور حکما
 هندی بعضی سازند از اصول افیون متور متور مثل نیل ملوک و نیل مارچه و نیل کرونیج فارس نیل جزر مثل
 و نیل شطرج سیاه نیل مدجله کفتره و از علقات معتوسه نیل شب و تر مثل پهلر و کاه و اود کاه
 حول و شمال و پودنه کوهر و قبا و الحار و اسینه و برک و هرک و جده و یکوب و از غنما متور
 حافظ مزاج خولی یا نخاره سیاه تخمه مستعمل جزر مثل و اسینون مدبره و تخم هرک و تخم
 نهک از هر جنس افیون برابر یکدیگر گردانند و از پخته را در خم کرده در زمین کنند و بعد شش ماه که جمیع این
 افیون خاصیت و طعم و قوت خود باز داده باشند دوم غده مار سیاه بزرگ زننه و از آن
 زخم اندازند و مرا از آن پرنه و بکنه زننه یکمشت ببال که اول محل قوت اطفاست و این حکام
 افیون ادویه حمله قلیل یافته کمب صوره الی گرفته باشد پس این آب را بیابانید و صاف کرده
 در ظرف صینی نگاه دارند و هر روز رانگی میخورند تا بحدی مقدار و کرب آب نیکو سازند
 و بران قرار دهند و بعضی تا دوازده سال کرده بلوغ کرد و کاست خم حفظ کنند آنگاه صاف
 کنند و خوردن وقت این زیاد باشد و بعضی انتخان قوت و دفع این نفع است آن کنند که در رخ
 بابت تنهام چینه کرده در پیغ ختم اندازند همراه مار و بعد از آن در چینه گاه و آنرا را نیکو را

مزاج را مانع باشد از کسب جلد تر یا سرد یا مردم سرد تر مزاج را واجب و گرم و خشک
نافع است میوه انار شیرین و ترش مانع و سرد یا مضر بود در مردم گرم و تر مزاج را از هر دو
انکه جایز بود و باید رس خوار انار کست عین و توغن در مواضع گرم و تر در در افتاب گرم
و زنجبیل است موز و ادویه فوری سرد و غیر سرد و قنده حجامت و انار استغراق و جوع
و عطش موز و کدو و طعامهای چوب و زرم حوز و سرسبز و غیره - پس انار و ترش است
و همچنین طعامهای بر وزن کدو و کرسنه و دانه و بادام و گوشتهای چوب و جوان و از
اشکاب بر ضد مانع و در وقت کرم هر روز غسل آب سرد کردن در هر ماکا هر یک ماه
معتدل در آمدن لحظه مناسب بود و از مباشرت به نهاده اول بود و افراط آن نباشد
مضر باشد و بعد العاده بسیار بضر است بکنه بلکه در او اوقات عظیم در آن حاصل گردد
و شاید کرم رس و شباهه آنرا جهت علاج خورند اما اول آن بود که بعد از آنکه ماده مرضی که
رعینت و مرده باشد خورند تا بکنه نیز ممد و آن شود و هر چون مرض قرار یافت
و ماده ساکن شد تخمیل نیکوی بریزد و از اعمال مرضی دیگر امتناع و آن چون ماده گرم
و رقیق بود هرگاه که طبع کبیا رونت کنی بر عصب و کربخته شود اما طریق خوردن
نیمه هم اختار زنجبیل است ابتداء آن از مقدار رماش بود و اختتام آن در دو سال بر نیم
درم باشد و بر میزان آن هم به دستور پر نیز رزنج بود و من جوکی را دیدم که نیم الفا
بر کف کرده کدیرم و چنان مجوز و هیچ امراض مؤنه خنده را بر و کسب بر دوی اما
طریق خوردن جوز مانیل در نوع بعدی که کفر صرف از اعاف کسب خانی و دستور

حیوان را از خوانند و در کبوتر خانها فقه کبوتر بسیار کند تر با قتی تمام دارد و گوشت کبوتر
 از غار پشت کوبیده حبه اکثر سموم دوسوع معینه آید بجنبه دغام و طبع گوشت ماهر سانیامند
 ضرر جمیع سموم منهنش و مشرب را کم سازد و درنده طبیعت عسل کرم و حشرات در دودم چون حبه
 عسل کلب بعمی کزنده نافع بود و بار دغن کل بیایامند نهش هم را معینه افند و غلبه یا منده حبه
 جمیع محذرات نافع آید و اگر بدان فرکنند اکثر زهر بار بر آور و اگر آتش خانه خلعت چوب خرم
 بجانها سموم طلا کنند بسم آنها کنند و این در مسکه تازه و در دغن کاو و کوفته تازه و سپه خاوش
 و قنعه و در دغش و کوزن و بز نوهر و آهو و موسمار تر با قتی کبوتر است جبهه سموم دوسوع دودم
 بخورند و بر رخم کزنده کی آنها مالند و آنچه تر با قتی حوز و اغار در دغن او اتوبایع الله اعلم
 اما طریق خوردن بعضی سمها و در دالای مضر حبه حفظ صحیح و دفع مرض به آنکه اینین ته بهر حبه
 از حکمت حکما نیست بطریق ایشان بیان فرمودند بیان میشود و از جبهه سموم و ادویه
 مفردة آنچه منفعت و اوده آن محرر سوخته و در حرکت یونان مبین است و اگر
 درین محاکم غمزدانند کور میگرد و آن شش و است بخبا کما در ریح و ریح
 تا توره و مارا طریق خوردن بجا ک سه نوع بود الی قوله و اگر نوانند و ایما رعایت
 کنند و آن بهر ریح و منعقد آن بیشتر و در دغتر ظاهر گردد و آنکه هر که عاده مستقیم شده باشد استعمال
 آنها زیاده مضران نباشد نسبت بدین دوا دمن بعد از هفت ماه که بمردود رس در سعه خود را
 علاج کرده بود سبب بران بود که هر چه از اینها خواست خورد و در تفاوتی نشد و این دوا
 بعد از آنکه بسیار شیرین نباشد و نیز ترش شیرین و جزا ششیرین و دودم کرم خشک

جمیع سموم را سلاطه جان برنت کشن منی حور و شش رسن کنند و آن مختص شده باشد
 و غلیظ و بسته گردد و اگر سلاطه گویند چون جهت نوشن یا چنانکه مضیم نافع کبر و طاکران هم نیست
 پس تباعص طبایع مختلفه است از خوار و عالیه باشد و حراره معتدله و دوسوخته و برود معتدله
 چند و عاثرین شیرما در ترافیت شیر بز که است که از غلظه مس و سایر ریاقات خورد و
 شیر که در کوه از ریاقات خورده بعد شیر کاه را که بعد از ترافیت جویده و بعد شیر
 آرد که سموم قتاله فویه معادین بعد از آنکه از گیاهان زایر خورده و مطلق شیر نافع بعد از خوردن
 و مارگزیده در رازنج خورده و ارنج بر خورده و کسان را که دارد که از ریاقا خورده
 مثل بنج و شکران و شباه آن و زرنج و زکار و امثال آن بلک جهت ضرر جمیع ادویه معتدله
 محرقه و اکاله نافع بود و حکما کنند که از زرد را معتقد باشند و علاج اکثر زهر خورده و بلع و منوس
 به آن کنند و تحقیق طریق از در محل خنده کور کرد و دلم گوشت بز که هر دو که و کوه از ریاقات
 خورده ترافیتی نکند و از جهت اگر سموم و سموم و گویند خورده گوشت بره یا بزی
 جز سم حیات و عطار طبیعت نافع کبر و ماثراب عطر ملک ملک مفید بود گوشت
 صندل و سپر که رنگ و زیت نجی هستند جهت سموم اکثر سموم نافع بود و چون شکم آن بکشد
 در کم و تر محل سموم نهند و غلظیم نابره و هر دو تکرار بسز فایده و به اگر گوشت افرا بنده هم نهند
 بنده نافع آید و گوشت اکثر حیوانات گزیده بر زخم ایشان بستم غلظیم نافع آید و خوراک
 گوشت مار جهت گزندگی از نافع بود و نمک بکر حیوانات دیوانه جهت غلظت ایشان و گویند
 که گوشت بکشد و این عطر را سو اباثراب آشامیدن اگر سموم را مفید بود و گوشت

گویند که بار بعد از جلد تر باقی نماند سبب آن که اگر شکران با درین و اشال
 آن خورده باشند بغایت نیکو بود و بعضی از آنکه در روز دفع سررسموم تر از تر است و معده
 مایه بره یازی و شیرینی ازینها درین درین ابواب سه او تو لوسات بود و از ده قراط
 و اما که مستعمل و از خواص آنست عقد شیر و اهلای رقیقه و منع سیدان رطوبت
 و تخلیل خورون و شیر که در معده و میان دبر باشد و همیشه و کمت پیدا کرده
 انرا چیز برین روز و سحر و ربع الثقت که اعیان در زهره کاویا بند بوقت برین ماه
 و افوار این خون از مراره حاصل شود بغایت تنوع بود طبیعت آن گرم و خشک و از آنکه
 در دایم مایه از در میان مایه نافع بود سوء و غلبه و رقیلا و زهره کاویا بر این کر سینه
 مایه این هم نافع بود و ماثر است بر خورون جلد اکثر سموم مایه ده معینه آید و زهره کاویا نیز
 قریب باین نافع چون شش و چون کوزن اغریاه غلبه و تر باقیات صور و او تر باقی
 نیکو بود اکثر سموم و سوء را چون یک بلغم با جمل بیامند و آنکه مار خور و تر باقیست چون او
 بیشتر باشد و طلا کران بر سوء و غلبه معینه آید و حراره پیش و کوزن طبیعت جلد مرار است
 گرم و خشک است در این خورون این در مراره جلد جمع منوش نافع آید و آنکه مار خورده
 باشد بهتر باشد و نگارون هم عظیم نافع آید بر غم من اکثر زهر خورده را معینه آید و بعضی کسی را که
 حیوانات سم خورده باشد قضیب را که نیز خشک است چون جلد سوء افراط باشد بغایت
 نافع بود و همچنین بختی آنرا چون حشمت ابن رستمال در دنیا گشت که اگر آن چشم او را در
 دران جایگاه معتقد شود و بعضی دفعی که که مار خورده باشد بکدام که باور و آنکه بیانشانده

حضرت خون کا دطری را دفع کنز حجر باد زهر آنچه از بند و چین آوند مجسمین نرم و رنگین باشد باغیر باشد
 بهتر باشد چون ۱۲ سحیر از آله پاستان معین و اگر ما یا هر کس کند اثر تمام دارد و قبل از خورد
 تم سبب باشد مانع بر آن باشد و افراد شیر از آن بخورد و بر آب قه در بر موافق عین باشد
 و طلا کنند بصلی و اگر در بر سبب نهند در دکان کنز فالت قائلانند جبین کد و دمنی کد
 کو شک و کبر و رنگ و کواته دم اندر کوستان بسیار باشد و بر در سنگها و کمرها بلند فانه سازد
 از کل سبب کبیر را آنکه نند او باز باشد و عواره تحقیق نایز کند و گوشت حیوانات و حضرت
 و در آن جلد بخورد و بهترین خاک لانه آن باشد که نند باشد و استخوان مار نند از آن باید چن خاک را آب
 آغشته کند و آب آنکه جسته عسل سیاه و روان بخورد و حشر آب منع کند و بر نشا و ن بول و امیر
 حکما یی دهر و چون در ادبیل خورد اگر آن بود که بصلی آورد و خنم عیله ناپدید کردن و کمر
 کبریت بهترین آن سرخ بود و اعلا از آن از کوه و ماوند از نرگرم و خشک است در سم گرم کرده
 بر موضع سسح مالند و آن آید و اگر عجیب کرد و یا با یون آینه یا بسل ضم کرده و یا با بیل انسان
 خشک آب سرشته با با ملک الطعم که خسته بر سر عظیم نافع آید و بسیر را آب صحران کد و شش
 بر نافع آید و از تر یاقات جوانی مطلق آنچه حتمه و از مضرة معتبه بها یا عارض باشد یا مسی
 شود فاو زهر پیش میزد و است بهترین آن بود که بزرگ بصلی سیاه و لون زیتون و چون با یک
 بصلی بخورد شیر عین زنگ سیاه شده و اگر سوزن تابیده باور سرد و در سفید از آن بر آید و
 و آنکه از زهر سیاه با آب بیاورد یا کلاب با دوز یا خمر با آب غوره با آب بیاورد یا
 نمر و دم سوس را دفع کند و اگر کسی روز نیم دانک خوردن عادت کند هیچ ضرر ندارد و از ننگ

در ابتدا ای دوق اندک عداوتی بهم نهم نمود و آنچه صلب باشد مایه و در دهنش بود نیکو نشسته بود
 کرمست در اول درجه خشکست در دوم جبهه سبع جزو است باز ده گنوم عداوتی در نهمست و کرم
 خمر از آن مایه بر آب پاشانند سبع اگر شش موم را مانع آید و اسهال اما رتایات معجزه شفا و نیز معده
 و از مغز معده به عارض باشد اینجا مذکور میشود طبع مختوم کل رخ زکست و زنها سخته
 و مهر کرده از جانب نرنگ آورده شتران دارد و علامت چو آن است که خالص باشد و در
 سبب از آن آید و بر زمان حسابانی باشد و بر محلی که چون رود نباشند و خزان به بند و نیکو
 چون مایه بر آب پاشانند با موم قتال مقاومت کند و جمع نیش را مانع بود سینه ما و طبع مثل
 اگر پیش سارسم در بون بخورند چندین فراورده که نم دفع کند و قبل از روز دهم منع مایه از آن
 آن که طبع از مینی سببی ای بی مانع بود و با نر ب رقیق مایه خروج حبه و ما و عقوبت و حاکم
 و مال و نر مانع آید زرف دم و نفث دم و خروج رسل و غنوت اعصار اما با جات مایه
 در معده حاکم مناسب نشین غنوت زیندر طلا کردن فرحان نیکوین و هر نقطه سببه سبب و کرم
 و خشکست چهارم درجه بر جبهه سبع مکرر طلا کردن عظیم مانع آید موم یا سحر و دست
 طبیعت آن کرم بود و در دوم درجه از آن با طبع صحت و از آن نباشند جبهه موم مانع
 آید و نیز اعراض است نه نه جبهه سبع غنوت معینه بود و نیز طر بار و غنوت کارد و در بطور مانع بود
 بوره زک کرم و نفث کرم است در اخور دوم و کوبیده پیش و سوم درجه باشد صردون عرق
 و غیر محرق او در خنق نظر و مثال آن مانع آید و کوف او نیز همین منفعت و هر دو با نر و کرم
 ضار و خوب باشد و کرم کلب چون با آب و روغن نبات مندرست و زرا نر را بر دو با بخندان

از هر ریه و قوت کرم و خنک است در سیوم نیز بنابر این می بیند که منوس منفع جبر او شد
آن فعل که کند در سوج و اگر شتر خوردن صررسم قتل باز دارد و ضرر قمار باز دارد و از افراس
هوام بگزیند گویند که چون سلاطه جیل میبوی خوردن عسل سباع را نافع آید نفع بعد قریب من فوتم
هوز من و هو حقیقه قریب استانی بسیار دیرم که پودنه را در استانی نشانند و ترتیب کردند و دیگر
چند سال و کنند و نشانند چنانکه نفع شد بسیار خوردن آن عسل سباع را نافع باشد و از بوی
آن هوام بگزیند و عصاره آن خوردن نهوش را نافع آید ترتیب تخم او و ترتیب از پنج و بر کثیفه
و تخم او کرم است در سیم نفع گرفته آن جهت اگر مسموم هوام و نهوش را نافع آید عصاره پوست
ترتیب همین فعل کند و آب تر سبب بربز و دیگر دو کسی که زب بسیار خورده باشد سوج غریب
مضر است نکند و برکت از قریب باین منافع باشد تخم ششم ۲ فی ۳ بعینه فرسخ بر فسخ ضرر اگر کرم
شربا و قیل در رود و مانع باشد از قطن بر کاج و صحرای کوه که در صحرا دور از آب بروید تخم
وی که بکند از استانی باشد و کل یک برزدی مایل چون بر کوه دانه آن با شراب بیابا
کرند که عتوب را نافع آید و بعضی ادعا کرده اند اگر سوج از زهر برکت آن در همین نگاه دارد و دام
که در دهن او باشد هیچ وجع و زنا بهر وجهی بکند رجوع نمود و نافع باز رود از آفت قریب گویند
و آن صمغیت شبیه بکند زنبات آن نبات با دزیمک صمغیت کرم است در بزم
کنند و صمغیت در ۳ چون با شراب بیابا من مضر است سم ما و عتوب رفع کند و از بوی او
او هوام بگزیند بهترین است که تازه و پاک و گران بوی بود و اگر آن کی تخم نبات دی
با او باشد ناید برون بهترین او چینی بود که چون شکسته درون او مرغ مایل باشد و متخلخل

و در اثر از تریاقیت شبیه از تخم دی بعد و قبل از وقوع موم حوزون نافع بود و ماردار خست بر یک
 برک او برک از شبیه است نبات از پوز تر درختان برده و باز آن پوز تر کمر سباده باشد
 کوکب و کم دانه بود و آن پنج را در تری چون قطع کنند **لکونی** رطوبتی غلیظه چون نیزگیکی از پروان
 لکیم و برسانند لون آن اینج **له** از سفید زردی گزایه حنظل در جیخ خشکی و از نیم عرب صبر
 و عظیم تر باشد و نبات این کره البیضا خوانند صندل بزرگ بود کر لون او بسیار زرد و در
 و زکک و ق و نبات آنم سنبله رسیای کر آید و بر کهای دهی تو و در میانه و آن مستعمل
 نبات صیقلیت جد کرم و فک است در سبوم بکیر و مایه و در عصاره زینها مایه آب نبات
 نافع باشد و نشانی و در سع جمع هوام و با بر کر سائید و ماکردن غصم میند بود و قبل از نم
 ماست حوزون آن بغایت نافع شد و مسفرة در نهاده و در حشرات را از حیوانات
 کم سازد و در دشمن حیوانات که کین ده چون سه و متقال سائیده باطنج حلبه بخوراند
 و مار در حبه آن نامیده اند و سع خور منیر است و در برکت از آن کوبیده و با این عمل
 مشهور است قلت در مایه با مختص **شیشه** از زینها نازک باشد و در شیر از بسیار
 کشته خاصه در دشمن مردم بسیار را بخورد و دارند که اگر در دشمن به استغ از آب
 منوره بخوراند نفع عاقل است حسب الظاهر یعنی بود بشکل فندک و کوکب و پوست اسب
 زکک بود و متحران خوش طعم بود و بشور باشد و بجملة امانت باشد و طعم بر آن برک مورد
 عانی ۲ شفع سع العوب شراب شراب و هوایان صیقل الموم المرویه و طریقه نهاد چبه
 لیس از بنورد و انخل فوج یک بوی در کوهها رود برک او برک روزا مانند و دوقه بنظر

دلمز بر آید بود و باری صلب و دبستان رخسار می نه زمین بر خسته باشد و تر شاخ های قوی باز
بج شاخ باشد برگ بهتر باشد و خاروی سرد و ورق دی بنهای دار بود و جواران رشته باشد و بجز یک
و مجتمع چون سر سبز و باری صلب باشد طبعش سرد و خشک است و در جبهه لیکن می پودد و در تن
از بدن چند درم از آب شرب می باشد نه تنش غریزان بود و در جبهه لیکن می پودد و در تن
ترش طعم در گمان بین و برگ و بعضی حبابها از آن کوبیده و در قهبر آب رویه بهتر باشد و در آن
عطر است و می باشد و چون تخم آن را خورده باشند اگر عرق بکشد و مغز نکند چوبی که می باشد و تر باشد
در دوم در جبهه درخت که طبعش سرد و خشک است و در تن غریزان باشد و طبعش سرد و خشک است و در تن
بجا هوای تر بود و آنرا از کاسنی نشسته اند طبعش سرد و تر بود و چون کوبیده اما اگر محوم مقاومت کند و مواد
و نافع آید هم سوم از تخم طبعش سرد و خشک است و در تن غریزان باشد و در تن غریزان باشد و در تن
و بری طبیعت حکم است در اول در جبهه و خشک است در دوم در جبهه و خشک است در سوم در جبهه و خشک است
عوض از کرات بخاری که کوبیده و بعضی حبابها تر خوانند کرم است در سوم در جبهه و خشک است در دوم در جبهه و خشک است
چون پاشنه نافع آید بهر شش او خام و بجز آن حوزون همچنین و آن او هست و در جبهه و خشک است در دوم در جبهه و خشک است
روز بود و قتل عربی و آنکه می بود آن تره بخورده دوم است که آنرا همانجای بزند و آن که بکشد و بکشد و بکشد
از رقی و صاف تر از تخم و لی طبعش سرد و خشک است و در جبهه و خشک است در دوم در جبهه و خشک است
که در جبهه و خشک است و در جبهه و خشک است و در جبهه و خشک است و در جبهه و خشک است
کرم خشک است در سوم در جبهه و خشک است و در جبهه و خشک است و در جبهه و خشک است
در سنج زینور را تر تر از او و درم به سکنجی مالیده و حوزون کوبیده کرم خشک است در سنج

سبب اور اسنبهالی کوسید کر میت در اول خشک در سه ولبزره مانع ورقه مجده
 بود از درمنه لیکن خوشبوی تر از آن باشد و آنچه صلب بود کوکبتر باشد و در خواص اقوی باشد
 طبیعت آن گرم و خشک است در دوم درجه و صلبی گرم است در سیوم و خشک است در ۲۰
 طبع حبه آن نافع باشد نهش هوام را سز و طلا تخصیص نشد و برب هدرک غلبه بود که در کوهستان
 رویه نزدیک آنها و ساق آن معتد در دوزخ باشد و ضخامت آن مثل عسلای باشد و چون خشک
 سفید شود بر کباب آن پس باشد و نه با و بر کس خا و خیار و تخم آن بهت تخم لار کوهی بود
 و بوس تخم و علف آن فریب یابوی و بنار و به باشد بلکه اقویتر باشد و علف تازه
 در بهمان در دوع بر فزرنه و جعفر در سر که برورن و باطعام حوزند طبیعت گرم و خشک
 در سیوم نکیدم از آن بیانشانه اگر تسوس را نافع آید برورن و آن ضحاده سع زنبور
 و قوسب و حوزن آن کز بن انگور کس نافع دارد و از طبیعت آن گرم
 و خشک است در سه موضع قلب و اندام را سوزد و با این کز فزرنه خا و بنو بود و سع فزرنه
 وی صر محوم هوام را نفع کند و در غنومات نافع بود با جبار چون تازه بود با نراب بیانشانه پیش
 هوام را مانع باشد بسیار با تخم کوزه نهاده بهش عسل حیوانات باشد طبیعت آن سرد است در اول درجه
 و خشک است در سه رت آنچه از طبیعت و چون با او به بخورند با جمیع سموم مقاومت کند و با کز فزرنه
 افور حیوانات بهر طاک کردن نافع آید جبار آن و تخم نر تر کشیحی ال ۳ حوزن آن با
 ضحاده نافع است نهش هوام را دارد و در دوزخ کز فزرنه خا و بنو بود و سع فزرنه
 آن شبست بر کز فزرنه و بر کز فزرنه در از باشد و بر زنبور کس ترده شود بر کباب وی جاری

و حار است و دهن در درجه سیوم و بیش جلد درجه و پنجاه و پنجم و علامته از او وضع
 علامت بجذب فراتر از حد اعتدال و مفرجه حفره و کبوتر بنا بر این ماکان فراتر
 و آب جان در او بزرگتر و کوبانیه است و از او است صوفیه با غلظت هم سبق منها اثرتها و ان جعل
 قنبل من فراسین اجمده کما نفعی کوبنده که چون قدر از آب بشیر بیا شانه مفرات شوکان
 و فاق نمر و امثال آن دفع کند و گیر نموش را نافع بود قبضه من به عتوب بر زرحب و عودان
 همین نافع خشینه و کوبه که هر یکی با کز موم مساعدت کند بخار حوائج زبان هندی بنوعی را که کوبند
 که نبات آن بر در ز میوه پس باز و شوی و بهر جایی بکسان و ساق نبات وی بجایست ^{صغیر}
 و بر که هر آن بارد و جانب مقابل کوبیده باشد و بهر عددی ماند و رین ممانک بسیار روند اگر
 در ز میوه های رجب بوم دور از آب و مفرات نبات او باشد صفتی را پس در اول
 یمنع عطر و روقه و قوا اکثر انوشی شسته با شرب منیع عطر و ایضا لنگ طلا و او شرب بلبل
 افلاطون و دیه و دفع النعم غم غمیدن بنگران زبان بندر نام کیا بهر شنبه مساها با درج
 اعصار و در جبهه برینه بایست می شود و صغیر آن در کبد و در بروج را مانده و از آن بعضی ^{صغیر}
 رنگ سیاه کینه عار یا بس فرشته سیف جیسع السوع عطر و ده قوه شربا و طلا کالاهیر
 بزبان بندر معنی سیاه ^{صغیر} و آن سترج ساه باق و برکت بودند و رینه بایست شوی
 بهر شرب و شک از جبهه کش که اید منید بایش رنگ کاه دارند و از بعضی از رینه آن خیار
 کینه آرد و کرد در فیار کاه و در رینه و خیار را درین ملک ضیا کوبند و آن عطر را حبه
 عطر است آن پوست ما بهر این پوست باز خوانند و شربج مغرب آن بود طبیعت ^{مطلق}

[illegible]

وبار و برک کبرم ترا قیتمی نکویست جسته محوم و نسوج و انجیر و بیل اکبر لدفع اکثر امراض و
 نافع و مکی و بار یاس ۱۲ جوده و غیر المعشوش الغارب و نه الی الی و یاقوت و عکبره صاف و صیقل
 و یاقوت للعقوف و شرب مع الشراب و النافل یمنع لسع العقرب و از سوز و لذت
 زخمت و عذبه مختلفه اصناف و صبه و البشام و شبانکاره و اوده اقله و زما و اکثر حبا
 و ابعد و عزالا و اکثر مراره و فوفه و از ترا قیتمی بحیث اذا اهر منه لضعف او درم اول
 او شرب لم یفترار به متم سها تم لویه و العقرب و الحشرات و ضربت حال منه زیت نفع کل
 المسوج و انشوش و یقال ان الخیون و الباد و درم المتولد و جوف الابل و حیل و فی مکرک و انشوش
 و حبت الذریج و جوف الباد و زهر السحاب و ذلک النبات و عوده انشوش و سببه النبیج
 و ورقه شب السحر و بینه بعض الناس الشیخ الود و هو و قد و ترشوش و بنظر و فوسان بود
 و بهتر آن سوم و در سوز بود که بود صبر کند و فی الی الی و مل و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
 و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰
 و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰
 و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰
 و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰
 و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰

از جبهه از رز و دانسته و طبیعت مصلحت زنده و زیت بحد و در بد است خوردن آن از آن نفع ترسیم نفع است
حد و از ریه و همچنین در بعضی عفونات و در ریه از ریه بیاضانه و در ریه از ریه غلیظ و غلیظ
هوام را و با آن موم برابر کنند و در تقنیق و تلطیف مخرج زیاد از طویل بود و دنیا
مشهور است که طبیعت آن گرم و خشک است و در سیم در جبهه است کننده باشد و معوض
روح طبع و موعج دل و جبهه هشت هوام سفت جدا دارد و از غلیظ موعوض طبیعت آن گرم
در افزایم و خشک است و در ریه و از ریه به فضل فال سبب و او تر با آن موم هوام سفت
توزیست پس در جبهه آن بکوشد از آن بکوشد سبب ضعیف باشد بود که طبیعت آن گرم است
در سیم در ریه و خشک و در ریه بقاوم الموم تر با و ملطیف به لهنش تا موعوض و غیره سبب
در سبب الغلظ الغلظ المزج و الماء الاصفی الشرب الی و در فتاد او دنیا و در ریه جابا سبب
بنفع مع القرب ظلا و هنر حیات مزجی و المستولیه برز و نباته سبب البستان سبب
و بحقیق سبب مزجی و از آن سبب و قد ذکر فریب الماء الزوید فیه زما فیه و قیل آن بر
منه اقور و لیکن اهل الهند سبب عملون البستان دون البر فلفل که ذاسود و بیرون
اقور و طبعها جابا سبب الی آن سبب بکوشد سبب سبب ادا کوشد و سبب تلك النفعه
آثار غلیظ و از غلیظ و لهذا سبب حکما داند محاسبه الاثر ادا و از کرب الی و غلیظ
آن سبب سبب نکس و اگر اطلی با غلیظ سبب العقب و از غلیظ نفع جدا و محرب
که در آن سبب سبب با غلیظ او کوشد و الماء البیض و الحصرم و حاص الباع قشر اصل الکبر
طبیعه عار و یا به فاعل ان نیت و قیل آن با در دوز هره البیش و در شاخ تازه و غلیظ و کل

ذکر انواع تریاقات و افه مسموم مشتمل بر مسمومان و مسمومان از صفت بهر درم و درم
 جد و ربا بر سر ماه پروین گویند و آن چهارم جو سپید و سیاه و معینه و رز و دبهترین و منجی کون
 باب بر شک بسایند و کافور و عین بایان به نقش کوه شود و نیم کر محمد علی و صلب نوزاد آن در
 بخار تلخ باشد بجهت آنکه در ضرب کرم از تریاقیتی خالی نبود و هر چند تلخ بود و تریاقیت آن زیاده باشد
 و اعلا آن حوالی پیش اندر کوه کند از سبب سیاه خطابی تر بود از دوهینه هندی و کشیدی بهتر
 از دوهینه و از سینه زردون و برون سفید کرایه و کوه کوه و بسیار صلب است و در اعلا تریاق
 جمیع مسموم بود و برین سبب هندیان آنرا زهر سپیدی میگویند و از هر مطلق بی بینی خالی بود و در
 در زانها بتفصیل مذکور است و مقدار یک مثقال از مسمومان جد و از مسموم نیکو بود و در کمر
 وی تم فروخته و حکمای هند و زهری باب صلابه کرده میده هند اسهال نیکو مکنند و در علاج ^{و امیل}
 و طواعین و دوا و مسموم اعدا و نام بر خوردن جد و از کشته صیغت جد و از کرم بود در سم درم
 و خشک بود در دوم و این سبطا آورد که در جانب اندلس و از سیه و سیاه و سیاه
 که آنرا شک گویند طعم آن تلخ است و از عقوبت خالی نیست و رب نبات مکره اشعلب شیره است
 و با آن نبات و بکر و دیر سینه برین طعم و بنی آن مانع او بهم رفته چنانکه گویا از کب صلی است
 و آنرا طوره گویند و آن تم فوبست و تریاق همین است که با او باشد چنانکه بعضی میگویند
 که هر غلظت نبات طوره و این بوند و حسن در بافته قرص غده میروند و از گیاه آنند
 میخورند فلان میگویند زردانه مجنبت و نوع بود یکی در از طویل باشد و گویند که آن
 مرویت و دیگری که در همان و آنرا در ح کوبند که از ماده وی است و حکما هند مدح صنفی

نشاندن بعد از آنکه دوا در رنج یا تریاق انقضی جزوده مانده چند آنکه در بدن بول کند و ابراز کند
و ابر اول بود و چند کس را دیده اند که بعد از زخمی رسیدن از آب هم خلاص شده اند علاج این
انها را ذکر کنیم بود که او را رسک کزیه بود و دیوانه ساخته و من چیزی دیدم که در جهل حمل
که کردند و خلاص یافتند بعد از آنکه ز آب زسیده بودند اندکی حکایت شخصی اخذ یوانه کزیه
صیب ما در اناجیل در در مهلات سودا داد و هر سه روی زبکوبه و تریاقات منجرب
در حمل حله کرده خوردان مرز که او پرده آمد و صحت یافت و بسیار تجربه شد که یوانه کزیه را
چون در اوایل از میان پای شخصی که یک ما در آن زمان حال بود مانده صحت یافت که زاننده است و به کزیه
و صحت یافت و آن که خاک مان حسن که و در آن گشته باشد خوراندن فرغ از آب و بعد کردن و غیره غنیمت مانع
آید و آزموده است و جدوار و فحاک حزن هم در زخم مالیدن عظیم نفع است و مشغول آشتن مریض بلغمها
و فربای نشاء ایکنز نجابت نفع است لعل هوام تمام بسیار ناست و مکشش چنانچه معلوم شود
نفع است و سهل شک لبمان و امنیتمی و نلوس و علیه سیاه نجابت و نفع است که تون داد و آن
که خطبایان و جسم مرغان نفع است و شیناف چند دانه با هم مرشته بسیار نفع است و آن
دیوانه برین کرده خوردن سه نفع نفع است در دمن عقوب و دمن رز رنج زباز و مبانه او
جهت نجابت نفع است و از بول قدر مخفف که هر روز بنشیند تا بخوراند عینه بنفشه علاج کرک و یوانه
تر بیت بعد از مک و یوانه و تجربه سوخته که بجهای که صاحب این ما در او کزیه کزیه که کزیه
بیشتر مانده از غرض قلع با بر و موثر نباشد مسم اینها و آن همچون عاقل نیست خوردن است و نه

ع

و در دفع سردی و پشیمانی و در برطرف نمودن نافع بود در حیوانات خرد آرمو است که خون حیوان در آن
بکزد و آنرا نیز میان دو بر روی یک حیوان و در نیکو کنند از دیوانه شدن ایمن گردد و مجرب است و اگر
شراب در دره ساعت که موضع را سوراخ بچوب کنند که بزرگ دریم بسیار از آن رود و چنانچه
در دمل کشته نشاید نافع بود و اگر مریض را طاقت نباشد نجیب بزرگ و در بهوش سازند
آنگاه این عمل کنند و حکم یک دیوانه را قبل از خوف و از آب خوردن عظیم نافع بود و بعد از آن کم
دید و آنکه که فرغ را برده و پیرمایه سک نیز بهیض خاصیت دهد و عنت منید بود و شراب آب مزج
مباصف و شیر و شراب همچنین منید بود و او را همواره کرم باید و شستن چنانچه عرق کند و از زیر باغ
سیار باید کرد که با نیش کرم در بدن منتشر سازد و در تریاق عصار دریم بایب عظیم آرمو است
و در دای در این هم جسته صبر و دل و آوردن طهر مانع است و بیان آن در اینجا مجرب و حال کرده
خداوند والی آن بود که خون خواهند او را از آب و شراب دهند و در بقیقت در آن از موم
و غیر آن یک بر اندر دهن او کنند و از جای دور از آب در آن کنند که او را منید و بهیض حال
و امیعات و آینه و غیره ای روشن کرد و چیزهای پیش نظر او نباید آوردن که رنگ در آن منید
و خوف در مرض ابرشته شود و گفته اند که عیبه مریض عطش را و اوقای اعلاط را اگر آب ممتنع باشد
از موم یا چون موم ظرفهای عجوف سازند و آب کنند و در آن حک کنند تا اگر از فور و کاه بود
که او را با کراهه قدری آب از لوله اندازند باید در حلق او ریختن تا مهمل تواند دادن و از
هلاک نکردن و بر جگر و فم معده و ضوادی خشک نماید نهادن در میان سر او چنان است که
و در عین کل و آب کاسی کلا عکرون تا عطش او کمتر گردد و آنجا که صغیر در میان فم شود و آب

دت را دفع کند و از مود است و اندر شیر نشستن و بوی زیت که در تمام بدن نشستن بسیار مکی بود و در پاهای
 مغیه که و باب سترخان و غوره و آب خنک و آب فاکستر و شستن هم اینها که در دستار رستند از بل
 خشک در این شش کرده و در دست و پاهای بصلع را به قبل از سنج مانع منفرت آن باشد و تریاق کامل
 در آب غوره یا لیمو حوض نجابت مغیه است و غیر ملوهای تریاقی در بدن مالیدن انجست علاج
 پیکر گرفته و نیست بعلاج مارد اصلاح و مراعات آن تریاقات و زلور و جگر تا چهل روز لازم
 بود و در سوزش در بدن مدته او را پس باید داشت که مبادا بران زخم بول کند و از مود چه نیز حفظ
 باید کرد که بسیار بروردند و او را غلبه کنند و خدا بجل پیکر زخم او مغیه باشد و غوردن
 تریاق مانع باشد و ناتوانند او را مانع خوابند که در روز آب پیکر منج و در و دهان شود و در حال
 زخمها در آن بقیده مناسب بود علاج ماز بسیار کریمه که از آن نمر باشد و نیست بعلاج پیکر
 اصلاح زخم که نیست علاج و شک در آن کریمه و بولخت را کند از آن در دست شفته تا چهل روز بحجبه
 و زلور متصل زخم کشند چند نکه در پاره که کم شد و محل حاجت را از آن نمر بخار چه مناسب و در روز
 تازه کنند و در آن روز نمر و تریاق ملو و خمدان چند که در ماز کریمه مکرر شده و مانع
 و از آن تریاقات بخوراند و مهمل شود در هر سه روز مردند و حبس پیاپی حبس هر یک متوی
 سلبانی با در مطبوع فتمیرن نیز مناسب است و مردی را که خون بسیار باشد و آن سبب مغیه است
 نیز مکرر که در نظر او بران خون خسته و آب و طعام او در دست سبب بویست که ماز پاست
 را سو باید و در آن ماز غوردن که در باب کلنگ کر شد و اگر در حال محل زخم داع کنند بقیده نجابت
 صواب بود و از آب زیتون که منج و در اول روز و دوم داع کردن این منجست و بعد از آن ^{منج}

ترغیب بیکدم پنج از اجبار که می دهند و نافع است و انسون نیز بی فربست علاج انکور گزیده است
 که با آب تر در محل نشینان بر بندند و بر زخم او ترایات کرد و محبت دارد و عتوب گزیده و محکوم شده باشد
 و شیره کادی و دهنه و قریب و انید و اگر بعد از خوردن شیره او را در جویان نشینانند چنانکه گفته است
 و در آن جوال پروت بند و بر او برند و از اناب و دهنه نای بیشتر یکدیگر بود و اگر ترایات چنانچه
 نافع بود و از آن و کرایه و ورق او کردن مفید است و بسیاری را باید و جدا از نقطه خورند و علاج
 کرده ام و اگر در اول هم او را از محل لیس توانند غیر کشیدن چنانچه در عتوب و غیره گفته شد و بعد از
 مالیدن او را بود و مجرب را هم که صبر و دیلم گزیده را برین انسون علاج کرد و این انسون است
 رتبا غنچه غنچه با بند در مواد در آن حکم محض نمائش حق حق صد زبان دستور در انسون عتوب گفته شد
 خاندان اولی است علاج زنجور گزیده آب عوزه بر کل چکاندن و عیالک نافع است و انفع بسیار
 و دیگر گفته ام سبتن آن مفید است فی انور و کسی که زبان خود بدندان ببرد و محکم دارد و زنجور کو قلم
 رز و او را بکند و از آن کند و فربست و کوکی چند را که زنجور گزیده بود و بود و نمودم که در ساعت
 چنین کردند و فرمال در و بر طرف شد و گویند اگر در حال سه کوفت شیره خف خف خورد و در ساکن
 و کدیرم تخم ترنگوس همین منفعت دارد و شاف زنجور بر دین آید و آب عصاره عصاره
 فاخته عجب دارد و انسون شنباه آن عصاره خوفه و سر که غیره عا کردن مفید بود و آن موضع
 و آب کرم و شستن طلق بکند از آب شور و سر که زنده آن فرمال و در ساکن کند و آزموده است و کس
 بسیار گفته عا کردن نافع است علاج فربه و ساس و سس کز پس گزیده مالیدن و خوراندن ترایات
 زافه در مار و عتوب دانسته شد و شهاب شهاب و عوزه و عظیمه و آب عوزه و انمال فرمود و عظیمه

از بستان حیوانات شیر و طبع سرطان ندری و آنکه بدان ناز از حیوانات مصلح و مورم و مغه مزاج است
که بعد از قوت و تفتیه سهل قوت از بستان حیوانات شیره طبع نر جان بگری و کوشش غارت و غوغا
و خون بطردن کهن و انسان و کوشش را سوخته سود دارد و بعد از ناز و زهر و آنچه فو کوشش و آلوده و شیره
با اثر آب موافق بود و چیزها که شش را درون و متاخر نوت و هر و حجاب را مناسب بود و پوسته
حالبه حال در دهن و شستن و ناز به حجاب و در شارب خوردن و نالوده بر دهن مادام رحلت شفا
و حافظه القوه و زبان کامل در هر حال کرده تمام باشد علاج را که زنده مانست که در قوانین کلیه
معلوم شد و اسلم تهر در آن باب قطع عضو است بزودی و دوا کردن اگر در آن خطر و دیگر باشد
چه ناقص بودن اولی از فردن باشد و اگر تمام را در اهل حق یا قطع عضو را ناز باشد پس طرف
ما با نرس زخم در ساق واجب بود ناز هر است نکه بزودی انگاه بجز هر زهر از آن کشیدن
و تریاق نیکو در حال خوراندن بعد و دلو به نال افکندن چنان که تمام زهر کشیده شود و زلو از کشیدن
آن زهر پاک نشود بعد از آن شیر خام بسیار گرفته با دهن کاوی جدا کردن بر محل سح و در باناست
و شیب تر چنان که در بیم لازم مار برین طریق خاص است بزودی شیر خام بسیار با نرس خوراندن
کوچه که مغنی بود از خنده و پیا زدن و نال و دادن بغایه معینه باشد و تریاق کامل
و شرابی که افروزان افتاده باشد اگر در غرض و ناز و زهر و دهن و نشتان و تخم ترخ و نرس و نال
و با دهن و شیب و بعد از ناز و زهر معدن و تریاق فاروق و تریاق الطین و بر دهن و کوشش
برنگ و مهمل هر یک و خنثی الی و نال و حجاب و کوشش را سوخته کوشش بود و خون سنگ
بشت و بر زدن و نال و تریاق اسحق و زهر و نال و نشت و خون شستن و مراره

بزراینج و نوکران حوزو و هنگام آن اوی حتمه مرسته شراب شیرین با غلغل و شیر بهشتی داننی
صواب بود آنرا که بهوشی بسیار بود رس اندکی در پیشی و میدان شایسته و پرست و اورا باند
و در وقت آوردن و آواز دادن لازم بود شراب خادق بر میان سرویشان و کنهای دست
مالیدن با بوی مائه علاج با در حوزو و آینه بران مانده از پیران دینش کنند چون کبک و سبزه آینه
جوز و آب گرم در آنجا احتضار این غنایا باند و بزنج رتوبه بربیب بدین روغنهای پخته مردهند و روغن کهنه
انفع بود هر روز در وقت خیزان و در روز و پاد زهر و در وقت کادی سادیده لمی منید آید در هر روز و زنا
بر طرف ساد و نه حبه عظم الت قدری با در در آن لید بود در دور و دورم کرده بود و بوش
بند شده اضطراب چه مگر در وقت تار و غن کهنه مرسته بران مرطوبه و در هر ساعت روز و دست
میخورد و با جلیل میوشتاد و بزنج خوب بر روغن پخته و حوزو و حبه کوزه و در وقت کادی میخورد
برودی بوشن مقصود و درم رفع نه اما حاجت و در پیش مدت تا بصلح آید و پرست با از آن افتاد و مقصود
او منعش حبه طلب بودی نفس خرم علاج مهده و آینه بران مانده علاج کلی است که زخم و زخم
بمعجزه کرد و در آنکه بعد از آن ترنایات نالند و شستن آن موضع را ببول معینه بود علاج زکار
و آینه زکار مانده از معدنیات حاره و خوراک همچون علاج زخمون بود آینه که انبی عوض ترشترین
دهند و در احبابا ترایا و مبالغه کنند علاج سم افشار و مانده آن از احار که مضادند بکوبه و قورقودن
بخشائی مناسب خوب و شیرین و با در غسل بعد و بعد و اربا فاد زهر مبالغه کنند و اگر حاجت
مضران رسیده باشد حتمه پیرائی ترایان کند و اندیزه خوب حوزو هر سه درم و شراب ^{فصیت}
را آنکه کرم با در و با جبین روغن جیب میال میخونید یا پیرن به بند اندر ما و غسل و آنکه سحیح علاج ^{حسب}

و از اینجاست که بگویند از خون خورده باشد و ترشیه های تابش چون رب آب و رب و بواج کافی و ^{سود}
 ترش مفرط از دو دکتسه کرد و علاج چسبیل خورده و آنچه مانده از سلامت و بر ترش مفرط ببردن کاه
 و شرابی نکت چوب و برنج چوب بم بخت و گرم دادن و کهنای دست و پای شکم را ببردن کاه و گرم
 بکرم کردن و جدوار باغافور و امثال آن در دوزخ کاه و تازه دادن جهت از اطاسهال علاج ^{چنانکه}
 خورده و آنچه بدن مانده از پهلای صاف آورنده است قرصیت علاج چسبیل خورده لیکن بعد روغن
 زیره و انیسون و صندپه پسته را پند موافق اند و نمک کرم کرده بر شکم نهاد کردن مناسب بود و وجود
 غذای خوب نیز تازه بمل نکوبد و دقت در حبس لازم بود و آنچه نسیج خشک باشد علاج در خشک کنند
 و غل خورده و آنچه بدن مانده از طایف حیوانات بخرمای شیرین و زاج باید کرد و حکمت و تخم می
 و طبع وی تریاقی نیکوست اینها و طایف خوامی هندی و حلیمه است و جدوار باغافور و زهره بر لبی مفید باشد
 و جد آب کرم کرده و دقت در پند و پیر مایه اندر رنند بعد از احتیاط ملبسات مانع آید و زاج
 و کرفس و سوسن و امثال آن جمله اندر رنند و شرابی خوب موافق است علاج افیون خورده و مثل آن
 از مجذرات و مخلفات قرضه کردن است بر دهن که خنده ای کاه و آب کرم با بوره و نمک
 بعد از آن ملبسات و بخرمای شیرین و چوب دادن بر دهنهای مذکوره و خردای شیرین
 که بگوید و صندپه پسته و بایند و زعفران و مشک از طعامها و شرابها و دادن و شیر شراب
 و نمک مانع بود و شراب کهن شیرین با غل و دارچینی مفید بود و تریاق الطین بیشتر بود
 و صندپه پسته و زعفران و جدوار بر لبی مفید نماید و رقیب و جوره و سبک و حلیمه و غنغ
 و سد آب و آب و جودل موافق بود و کاه بود که احتیاط نیز مکرر باید کردن تحفیه صرح علاج

این عمل کنند بهتر بود و اگر شیر آفتداری باشد در میان بول کار مطلقا با هر دو و یا بول آرد و بکنند
 و که ده بن که از آن ترتیب کنند از طبع علوفه تریاقی مثل انجبین و سیر گرفته و مسکر را در کافور
 در آب و بر سیاه دشتان و جبهه و کرد بکار خون و هر که شش باد و اگر تم از معذبات بود و در سینه
 مبالغه نماید و معتریات قوت دهند و مراعات قوت دل و حفظ افتاب نماید و اگر غرض
 سینه چاه و در میان سبب و بوزاننده انقوضع را بتبع بزنند و غشاک را نکند و با بنویسند
 مدرات ترنایات و مهلات غشاک را برود مراعات کنند و زخم او را بکنار نهد و در دست بنهد و
 و بعد از آن با کتان او را بکشد بر هر روز احتیاط فرمایند و هر ماه مهمل شود از هفت روز عالم ایشان
 نشویند که کل ما خنده کی یک میل در چشم هر مسمومی که کشند صحت یابد و هر چند سم قوی بود با
 و چون افواهی آن با تمام نبود اگر آنرا نوشتم علاج بیش خورده آنچه در علاج کل نه کورست
 از برای هر یک از این خصوصیات که است اما چون برای هر یک مصلحتی علاج بجز کرده اند و اگر
 اگر بایر کرد و از او دیده و افشایش آنچه بی آن نموده اند از قورمشک است و غلغل و عاذر بعد از شیر
 و سیر و زغبل و سوسن و جود و هر بی و تدبیر و گوشت را سونی و شتی و است نج کرد و طبع
 مخموم و عجمه آن و تریاق از جود مخموم و مخموم و تریاق و حلیت و زرا و نه و قورمشک و تریاق کامل
 و تریاق الطین بود و علاج فرنیون خورده و آنچه بدو مانده از مجموع عاده آبی فرموده است ببرد مسک و عین
 کافور و شورانی چوب دادن و در آب سرد نشان بر خطه و در غن کل کافور و کتاب و در آن
 صلب بر دل بکشد و جود از ناز هر حیوانی و بجز در دفع تازه کافور و داد و نیست
 و آب ترش و نیمه و کشکات جود مناسب و بجز برای نرم و معتدل حنجره کردن علاج تقوینا و آنچه بیان

و تمام کرده است چون از آن مده بگذرد و در کتاب صراح نباشد و از کتاب حکایان شنیده ^{در اوقات}
حال چون افنون بر مردم بهیوش شده و میخوانند و در سر آنست که بر کرد و او بر حوب مندانند و بر ^{جواب}
می پوشند و او را از برون نشسته طغنی زین می خوانند و افنون با بکس و اموا می خوانند و معتز را بر ^{مهر}
و نشسته همچون مخوفان سخنها بگوید از زبان زهر انگاه و افنون آن هم میگویند با آن مار اگر ^{کند}
زخم ده و کند میزند و می پرسند که از کدام زهری با از کدام مارانی و جواب بگوید برین شخصی داده ^{است}
آن شخص زهر آن هم گوید که من فلان وجه و نوع داده ام برین شخص که خودش است و حقه خود ^{بود}
اکموز و افنون اتما می کنند که چون رود میرود و آن شخص بهوش می آید و گاه هست که هم مار را از ده ^{است}
و از غایب بدانی که عوضی طلبت تا از پنجا رون آید اگر از اکمز و چهار پای را بر و حوالی می کنند
و بر و نقل میکنند و آن تا که فرکان بخش بهوش می آید و بر میخیزد و آن حیوان را اندر خاک مطلقه ^{است}
چنین مار و عقرب و دیگر گزیده را و مردم را افنون مخفی خاص شدند و چندین را دیدیم که بعلاج مذکور
فصل یافتند و بسیار زهر خورده را دیدیم که با بشیر و بهر ^{در} ^{بکشد} ^{نزد} و افنون بهوش ^{نموده}
همانست که ما بغا و رتد بهر تودون بیشنخ و در شده افنون مار گزیده البته است سس مارانک
ریت را بر پیش از مسر جان حرکان دست لوالکای الیک حررت کوتا زانما بر کسی که کوزه
خار و هره و دارن کو جاک امین جاک از پیش جاکری با مار گزیده بدین چهره نور مری بهی ^{کل}
جوری مری که گشتی بخشی بسبب اوست سنا از پیش صیا که از پیش جاکری ایسه کی اکسالی ^{مهاد}
مرکی اکسالی و آن افنون ترسب بیا که گزیده البته است عی کالاه عی و به کشتی زهره عی
و توره برده توره ناهوی البیرمها و لری کند اما عی این افنون را اگر زهر کارد و لا و میخوانند

داند دروغن جوشانیده و اگر روغن کاه و کوسه تنها باشد پشه راس و غوبه و لیک و شیش و کرکی کشد
 مرد اما سنگ تنها باشد پشه و لیک کشد و گویند که پنج لوف قه را کوفته بر خود مالند و فواید کند
 عصاره خیار را جگر با تخم این بر جوده اند زنبور کز دوش که زبان صدف بداند آن بکشد و باشد زنبور کز کوب
 او را بکشد از کلمه تجربه یافته اما یونانیان در علاج مسمومات بعد از قی و اقسام و سایر تریاکات
 پس اگر در آن و سوزش به آید آب برف و روغن کل دهند و بدان قی فرمایند و اگر قی
 زیاده حاجت نشکلا باشد و سوزش و استفراغ و منن اما نه کشته و بر دل و کبود و مان
 نیز از این نوع طلا ما کنند و به صبحها و شبها بیدار مساج و نکند این که در خواب رود که ستم شتر اف
 کند و ستم نگیرد و اگر خوابش آید موی صدم او کند و او در دهن و کشند و نکند و چنانکه و فم
 او را مالند و هر آن مسموم در اندام بخورهای تریاک و لباسهای غیر خوشک الود و بروی
 و اگر در قواها از طریقه میخورن تریاک فاس دهند اما طریق کلی نزد حکما هند است
 تخم کشنی که سم از قیه صبر است اگر شش شش با نیم ماست جله از آب منوع کشند چنانچه همواره آن
 آنرا بخورند و در شیر که در زرد میزند و به و میخورند و عابری از غلف ساج بر لبه از طرف
 باز و کشند و اسون میدهند و بعد از آن بر زمین میزنند چنانچه در بستر نهان نموده حکم
 حضرت زبانی زهر را بشیر آینه با قواها و از قهر زهر روان رود و هر چند که مسموم مملویش
 شده باشد و اما س کرده که مان تدریس و در خواب باشد و حال اصلی از آورند و بعضی که ستم
 قوی باشد در آن اما تریاکات خورند و بر زخمها نیز مالند و رعای است این است که از زهر
 با بکشد سه روز که مرده باشد او را بخیزانند و گویند که اسب زهر مرده یا نه تا سه روز مرده باشد

چنانچه نه وقت است و نه اکتساب از غنای ملک و این به خصوص از دیگر حیوانات عموماً و منفعت
این در انواع خوفاً مجرب نموده ایم و یافته ایم که تا کسی فطرت تمام تجربه نکند و را عدم منفعت باور
و کرامت در هر آن شاد و در می کند و ویسی که با کوهینه از توانایات و توانایات
و تر عجب و آبی که خفتل در آن افشته بهینه لکنت اکثر و چون بزشتی چون بر زمین خانه و
کیهان بر آن جمع شوند و اگر چه فاریشت بر چو بالند و بهینند کیهان هم با آن جمع شوند و اگر
اجرای مفرطش را بکشند و دور کند و زینج نکند و او به که حیوانات مودر آن بزرگتر سیر
و دست به شاخ و برگ و ابل صلیت بودند و غنای سبز مشک فزون مر که کرد و در هر حال
کرده آب فارد و قوز و ساخته کرده اند و آنچه بهیر مانده سبک فطرتان ببار برکت غار
خود که فخر و شاد و باری و زینج در هر حال کرده بیان و او به که فطرتان ارد و دان بزرگتر و خوب
جوبت باریج سر من مطلقا سبز و سب و سردی و پشم و موی بزرگ و در سینه مطلقا مقل
موی سبک و باریک و جعد و یکت افزون و بزرگ و مانایم انگدان سیاه و
توبت بهینه و مرغ و مار و خازینت و موی و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
که هر و سیر و صلیت و کت و باریک و باریک و باریک و باریک و باریک و باریک
بزرگتر و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج
بزرگتر و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج
تازه کوفته و در روغن حیوانی و در روغن حیوانی و در روغن حیوانی و در روغن حیوانی
این انگدان یا حیوانی یا زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج و زینج

این مرد در مقام محرم و سوع باقره اند و حرثات نیز از پوشش نام غنیمت منزه باشد قول استاد اکبر
 بخاطر این است که جوید بواسطه اقرار افلاک و دست اندراج و ملایم و خوف بن امور مستند
 و چون بواسطه سحر و سحر و باطن خود بکین راه در حال صلوات کنند این قوم میکنند این قوم ربان
 میاید و دیگر بواسطه درمی که بر بزم اکادیب و جلیست آورده باشد تا به بعضی از اجاره
 هم قدر پس ایشان بنده تا به زیادتی خواند است مکن در بابا خانهای که بکشد تا به موافق
 اگر در آن موضع کرد و با موضوع کنی و صاوح کرده باشد سبب به و در مقام فخر که از جرات از آن
 مکن بر نه بنده و بخورات که این فعل کند خطرها و شایگاه که وقت و که اگر حرثات باشد که بکشد
 بار ما خود دارد و هیچ مارد و مغفرت نموده رساند و بفرمان مالتی و حرثات از آن متنزه باشند
 کریم و دوس و کلنگ و غالی سپید و کوزن و مار و خورشید و راس و فرغ غانکی و مهر و دلق
 در مقام نگاه دارند که حرثات از اینها که برین و آفرین بر خیزد اینها از دفع کنند و حرثات که از اینها
 از برای بستن حرثات و دفع مغفرت آنها و بفرمان موش و حور سبب خوانند تخصیص در وقت خوب
 و شایگاه که منفعت آن بیشتر باشد و از او بفرمان پس مجرب است آیه الکرسی چون وقت نام
 بزمانه با حقا و تمام به نیست خفت لمبات و مغفرت و هر گز که تمام کند با ناه بر که در مقام
 خن و به بلطف و بعون الله تعالی از جمیع دشمنها و ران باشد و از افزونها آنچه بر سر آمده
 اینست رزوک چه زلیلت میان بسته بقیست سنگ کردی خال کی خشت بخت کردی در اول
 و بوال بخت و بختی که از این وقت نام علی باب و علی حرم وقت از م غلق کرده بخوابند
 بنیت خفت از مغفرت و بر کرده بزدسته های خود و منده دم و دستها بر زمین نهند حکم بنیت

مقدار کثرت و از تراکم یک اندازه و از کثرت و کثرت بود و چون بر سر راهها
و از غلظت است و اینجا آنرا در کوبنده موسوم به سوزن نام دارند و بجهت غلظتی که در مجامع و مجامع
که در مار کم کوبنده از کوبیدن او اعراض می نماید و از تراکم کوبنده و ساید و سوزن که در زهر ماران
از جمله در کثرت و کثرت و مواضع و ادوات و احوال تفاوت می باشد چنانکه زخم مار و در تراکم
جمله که در آنها پیش داده چهار ششتر و از آن تراکم ششتر و در طبعه و نور و قوت و اجزای بدن و تراکم
و کثرت و تراکم و در کثرت و تراکم و در تراکم و تراکم و در کثرت و تراکم و در کثرت و تراکم
بدن تراکم و در مواضع تراکم و کثرت و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم
و آنکه در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم
از زرد و زرد و سبز و سبز و تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم
آنکه یک زخم و دیگر او صغیر است از اول بند و آنکه در خشکی نام و کرمی روزی که زرد و زرد است که در آن
آن اتفاقاً با در وقت خشکی و از زرد و زرد و در خشکی و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم و در تراکم و تراکم
و تعجب تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم
و طم و آنکه در ترتیب و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم
سیاه و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم و تراکم
و کم در و کردن و کبر و علاج و این و زهره و کله و زنب و این و علم و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
عقرب که است از قبیله و جمع و هزاره و علاج و زهره و کله و زنب و این و علم و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
و اینست به سر مایه و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

عقرب

در وقت بارش

از خوردن آن زبان میامسد و در دکان و دهن و حلق نیاید و معده و روده و فم
و اندرون همه تن سوزش و هارات افتد و صفت عظیم آن در طب این جهت گردان
مانند آب که گوشت متعفن عرق و آب چون کاه که تازه بپزد و شبانه شبانه در رخت
اعضا و صفت آب پیچیده و آینه زهر آن افتد و بر سر زمان پخته و در دتر پیچیده و کبر
و ضد و گوشت زهر مار در سح او مفرت آنرا کم کند و فرغ از بکشد و به تنه بخیال در غان میماند
نماند بر سنگها بر قمار افرو باند از خوردن آن غش و عذر و قمار و در دم اعضا و صفت
و در شست و پاک کنند معده و دانه علم اما حیوانات نمک را نمک از آنرا اثر تمام بود و صفت
اول که در مراغبر است که ازین بجنوب بجنوب خنجر فلکونه کرده باشند و در صفت سوم اعمار را
ورده گوید افوماری بود و در دوسیه و شکم و چشمها را در نایب و سری او بهی باشد
و کران او بار یک و ملنه و سر و زنب و نه ماه و در وقت خواب که گوید و در این جهت او هر دم گوید
و قد او متد که بوز و رخ تا او زراع بود و شمشیر او چون تلایب چون کبر و نشان و دودن این بهی باشد
و از انقضای غنث صید بهر بهر که نشدیم که موسم بهر بار است و این مار بهر بهر که بگوید و از دجور متد که بگوید
و دوزراع و بسیار دیده اند که خود را به بلور و عوالت زده و بجزیر از بلور و بجزیر کرده و مخفوق
حکایت کرد که و بهر بهر که نشدیم در مار خود را کرده و از آن طرف بهر که تا بهر بهر که در دهن بهر بهر که
و بزور او را و باره کرده از سر تا دم گردان آن هم قریب به طایفه و بهر بهر که گوید و در وقت
و دیگر موسم که بگوید و بهر که سر و جان او بهر بهر که در میان سر او و دوا عالم بود و گردان بلند و شمشیر
بر آن و در گردان و بخت بلند و بهر که بگوید و بهر که از آن و دم عارض و بهر که بگوید و در حال از دمار و بهر

افغ

جلد اول

محمود حسن خان

سفر

از مرمره

از درخت

برزقنونا

سازموش
نیمه
دره محمود
شم افار
سبب شکر
جواهر
سفيداج

دگر سازد و اگر مدح کند پاک کند و اگر فحش بگوید زنا می بیند و ترافقت نمیدانند
بر آن محل ناله آزاد درخت گویند که نوعی است برک چهارپایان را که برهنه و نمزه آن چو کرم
غلبه حوزنه مثل اعراض خورند بدیده آید و باشد که بکند و نسیم بخت می باشد و قناع آن کرم بود در سم
عصاره آنرا چون با سکنجبین مقادیر نماید با جمیع نوع و مسموم برزقنونا مسخو آن چون چهارپایان
بجز نه مسخو و غشاک سازد و شکلی مثل و بدیده آید و در دست آن کمتر فرزند حبه آنکه در وقت ظاهر
نمونه و بدون اراد و درستی می منسغ غلبه باشد او کند گویند که ردی او در سیم است حیال و صیتی
و خرابت بدین زمانه محل بخلط در هر اوقه حبه ملک گویند بخایه شبیه حبت می باشد چنانچه چون
یک مغز اگر در سیم بجز نه خایه از او اسهال و قی و تشنج خفک میان مغز او و خوی مثل
دو برک باشد از آن صحیح مملکت به آید و من بخور از این رستاق به آید کرم مهمل درین اوتامیزنر کرد
حتی که از حیال فریبست عدد کبیا رکوز و در عور و حج عمل و شری ظاهر شد و این غایت غایت
بیا ز موش کرم بود در سیم ترب و در دوم حج اعتدال دادا مسموم حبه معدن خاک شش حصه
آن قریب حبه شش باشد ترب نیم درم او کنند است ستم افار در دوم از آن در برزقنونا
هر موش که از آن بجز نه بود بر آن هر موش که نشود بکیرزد و بپرد و بخرست سبب است
معدن در دمانند هم افار کنند لیکن اینجا تا ف و روده و عروبان بیشتر باشد و هم درم
بقطیع قورم افار از حرا حرم غم سن آن یک در تخم است بخت درج معدن مانده سبب است
اما ادویه مضرة معدنیه که آنها را از مسموم مد کرده اند اسفیداج رساس الکت تا زنده نوره عینه
دیگر دیگر حبس و در شکلی مبد صنایع که از آن بزند رخا ز غفران مدید و سولفی و شربت از آن

اندر

رغوان
صفت زبون کرب
موم موم

اگر بسیار خورند تنگی نفس و احتیاط و عقل و بره اطفال و در دوار پدید آید رغوان چون ^{حصا}
مشتال از آن بخورند تجزیه هلاک کند صمغ زیتون بری در طبقه و منقعات و تیب و صمغ سداب
برقی است لیکن اوراق بدان مرتبه نباشند ایشان حنظل عصاره برگ کشیز تر عصاره موم موم
معطر ترکیب و آن اسم نباتی است که شاخه های آن بنده بند دارد و لیکن بنده آن اگر کشند
از دم جدا شود و هیچ برگ ندارد و اگر در کوستانها و در زار آب رود و بار مرمرین غلب
دارد نامهور و رز و لیکن بسیار عود و غیره سیادان عصاره آنرا بپزند و مکیان بدان نبات
در شکار که اگر زخم باور سر روز هکشته موضع بکار گیرند و تا بکوشند آنرا بخورند و بعد حواص
و آدم که آن بجان برسد و ساق هکشته و نیز کپور سوزند که آنرا بخورند و از بی آب بخورد یا ماسه و هک
سند مده منقلب کشید که با هر که بر کهای آن با یکدیگر دراز بود و کوه و شامه بسیار دارد
و کلی دارد و کبود همیشه رها و همواره کل آن روی در آفتاب دارد و هیچ آن مقدار که حدی
بزرگ باشد نفی زک و و ب آن در کوهها کشید و سیادان آنجا آنرا بپزند و چون مریم میوه
یتر از این بیان بند و بر شکار که زنند در ساقه منقعه و هکشته و بکند از تمام مرد خود چون
سرو منقعه تمام زهره از بدن او باز کشند با خون در محل ختم جمع شود و بعد او را از بنی بکند
و تا بکوشد او را بخورند هیچ مضرت نشود و اگر بعد بحال امتحان قوه و محنت شدن او چنان کند که
غش با کپور عصاره و زیتون تا قطره خون روان شود پس محل پاک کنند و قدر از آن بر سر قطر کنند
و فی الحال خون را باز کرده بطرف رج برود چون مر سایه که سرایت کند به بنای برود و اگر کوشد
و اگر ز حال بپزند از پوست نیز بر آید و هر جا که بر آید نوزش و غارت عظیم پیدا کند و در نیم

که ز وقت کوبه حارقه کن زباده زنبات باشد لیکن در بعضی وقتها که در دست اوقات او
 دم نماند است و فوته اوتاب ای بیشتر باشد و میو ترنج کشک کاهبان کوبه حارقه کن بسیار
 لون او روی سپای کرکینه در دست چسبیده بود در کوهان رو بر می می ۳ کوبه زرب میشت
 خجسته ه بود که نس خرق عین و طشتا عساره قشالما عارسیاه خون ز غیر مستعمل و تره زرب سیاه
 عصاره قشالما را بعضی ها می کنند عینه کوبه و تره و بار آن شبیه به بایرمانه لکین کوبه تره لکین و بار
 که هست در سه و خجسته و راد و یک دم از زنده بود با فراط اسهال و قرص و سوس و زرب
 درون و تشنج خشک در اوقات حارقه و ضعف و در آخر اضطرار غلبه کند پوست و رخت شاه
 چون بیج او بیایند بسیار می شود و در رخت خشک است و باشد که شمش با کرد و بیایند و عصاره
 با آن که خود و حنق افند و کینه و لکلی از وی مسح رتبه را مانع باشد و نیز که آن تره باقی شود و در
 که از درخت وقت در آن سبزه در آن تره رخ شود و مانع آید تره با و عصاره بسیار خوردن
 از خطر بود و حمل آن مشک چنین باشد فانی و این بهر کس است که در ادای غلبت است
 جو بلخ طعم از آن اگر بسیار خورده معده و دردی عظیم در شکم پیدا شود و زنگ نوع است از
 لوبیا سندی است و در حبکها میزند میفود و در حبه و شبیه به لوبیا باشد اما پوست سرخ و زرد
 و سخت دارد و در آن سیاه باشد و مغزوی سینه نمچو لوبیا بکیرم از آن خوردند و باقره
 و در او رسد و بهیوشتر و تاسه و ضعف آورد و باشد که کینه غلبه قمر از چهار مشتاق
 از دکنه سحر بر عصاره و صفا و روح و انلا و کاه باشد که قی و خون و اسهال فحاطه از
 و سح کینه و کینه از چهار مشتاق چون آرند و کوبه که هم انسان او مرد و تر بود در دوم و صنف

سوزن

خوب سینه

عصاره قشالما

کندر

فانی لکین

غالب غلب

اللبا

حرف مرا که در شیب زمین همچو پیه بماند و بعضی غلبه جتنی بود و در هم پیوسته هر یک از طرف شیب و شیب
 و کبر در رفته مایهائی در شیب که در هم رفته و در شیب که در هم رفته و در شیب که در هم رفته و در شیب که در هم رفته
 آن از خلق خلاق رحم و جود چه آید و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده
 و بعضی از قریب سال هم دیده شد که در کینه آن بودند و بعد از آن صدق و سخت مانده و بعد از آن صدق و سخت مانده و بعد از آن صدق و سخت مانده
 عظیم و کند و اگر بسیار خوردند و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده
 بیرون طلا اگر شمع بود و شکر آن به نعت بزرگی سرور بود و آن پنج مایه بود و شبیه نبات
 زیاده و گویند که شکر آن کم است و این نبات بود و در شیب که در هم رفته و در شیب که در هم رفته و در شیب که در هم رفته
 نعت از طرف سر و شیب و تار یکی چشم و دو و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده
 شیب آن از انواع شیب که در دشت و نزد من چه ماند و تاق چه بین دیار بر کوهی
 و سر و شکر آن و نعل شیب و نعل شیب حکما نه است در سر و شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت
 در میان زمان حی و ف ۳ دو مثال از وی خارش و سوزش در دهان افکنده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده
 ساز و و حقیق سیاه و درق صغار کم و کسایه رنگ بود که از نزد یک اصل وی که فروجی و آنرا
 نعت باد و در شکم افکنده و در شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت
 یک دراع و نیم تا دو دراع و در کتا بعضی آنها روید و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده
 و بزرگی مایل و پنج آن که بزرگتر از دشت و نعل شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت و نعل شیب که در دشت
 آن چون نوقی است و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده
 پوست سر و است و آبی که این نخله در کتا را آن روید و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده و بماند که بستان مانده

شکران

کرمه

خوشبایه

صنوع بهر

کبک

فبر

در آب

قرب

بیرق

کباب و تخم آن و گردان آب است شکی تن در نه و در شکم و طبعش غلیظ و پخته و بیشتر کدیرم از آن کشنده باشد
 حقیقت آن آب که خورده باشد و تری آن آتشی بنده و کلی می بیند صفت و در آن کردنی در آن بسیار است
 زین کار بود کبکج انواع بود کبکج از وی را بعضی جانها کاهب عاشقان گویند برکت و شایع آن برکت
 و شایع مانده از خونتی در برکت است کلی و زرد است نبات وی کشتری بلند تر شود چون
 نبات وی برسد اندک طاری بجای کلی آن پد اشعه و طعم او شیر و سوزانده است چنانکه اگر
 تازه آن قدری بکوبند و بر عنقوی بندند در یک ساعه آب بکشد و غلبه از عصاره آن بیاشامند
 مجاری و اعضای درونی را ریش کند و دوارده و سوزش درون پدید آرد و پاک سازد و در وی
 مناد و بعضی سبع حیوانات تمرین به سداب بریح می فی اول از ابته از کوزه اکل آن سوزش
 و دوارده در تن افتد و چشمها پر دانی و رنگ سرخ شود و بول و غایط پاکیزد و پاک سازد
 او ترکیب اکبر موسوم بود شربا و خدا و اطله هر یک بزرگ است بی سی سیاه
 اضرا بنده و سرخ استیانه امها و خارش و دوار و زبان سیاه شود و بیامانند و کف بر لب
 آید و اعراض جنون ظاهر آید و لند بسیار چایها او را نیک بگویند و مانده که آغوش پاک کنند
 عصاره درون او را نیز قریب بابین خا می باشد قنب مشهور است به نیک قلنی زان صفت و فواید
 در آن سیوم از بسیار خوردن قریب ثابت بر خا این ظاهر شود و بسیار بود که پاک کنند او را آن
 هند و صوم قنب که از پوست آن رسیمانها مانده اگر در لوان و نبات و طبع و بنی و بدوی
 قریب به قنب بود که بین در غرض و انفعال و منفرد است بران مرتبه نباشد و ظاهر شد تخم آن قنب
 بیروج الضم نبات غلیظ است بعضی عودم آنرا بیک کوبند و کل در فوف و نبات از فوف را بسیار و بعضی

و درم چون قدری از ان بخراب بوشند لیسع هوام را مانع بود بسیار و گویند که چون مکر و خاک
 مادر بون بخورند پاک شوند ششبرم از بیوعالت و نشانی مقدر دارد از زمین برآمده
 و برکت یک طریح و پود کوچک ماند آنکه سابق او نزع و از آب دور بود و نوزاد و درم
 از وی سبزه کشند و مانند بوی و اسهال منوط و حور و سوزش درون و شیان و غشی و شش
 طبقه مردی کرم نخ و فک کشند و درم چون با بخراب بسیار باشد نهش هوام را مانع بود و عظام عظیم
 مفید بود و با آن بخرامادی نیک باشد ستمونیا عصاره محمود است و محمود را بخرامادی گویند
 و از بیوعالت کرم و فک کشند در آفوسوم یک کجی می برد غاب بود و از خوردن تشنگی
 عظیم و غیان و اضطراب و حور و اسهال منوط و حج و ضعف دل و معده و بکر و پر آید
 و عرق سرد کند و گویند بکر را بگذار و درم از وی کشند و عصاره نباتی
 و مادر بون و ششبرم را نیز همین مضرات بود و یک عصاره هر بر اقی بود و اگر بر نوزادین
 بیوعالت بسیار باشد چنانکه مقدمه اینم ذاک گویند و فوّه زاده از معده برند و کور و عصاره
 باشد و بسیار را دیدم که بر یک محمود را بوقت سبزه و کشند و لقمان با ششبرم و آنرا
 چنانکه بخرامادی بخرامادی ششبرم گرفته باشد و آزادی خوردن و اسهال بسیار میکند و بدست
 خاص شود و غولی باشد لیکن که حاجت منع از اطباء می شود بکلمات مثل دفع کادی و طعام
 و آب ترش و غیر اینها از ترایات و شرب و طلا مجموع کردن کی عتوب با غایت مانع است
 و شربت از ستمونیا می شود از ذاک بود تا و ذاک و فلی خزه هره است از غلط
 خزنه در دست و زنگنه که دو یا سه و پرنده می شود و فک کشند در دو درم حور و

ششبرم بزرگ
 است چمن

ستمونیا
 کرم نموده

دغلی

که از جمله موم نموده شد با روح فی هذا از بوی عسل که از بوی میان اوست بینی و روی و کف و غسل
 و روغن معرا و بهر جا بر شد متورم سازد و وریش شست و چون بخیزد حرارت و بهرست و سوزش
 و درد و ن بدید آید در بیماریهای حاره انگنه و باشد که از درد رایش سازد و در مشتال
 از وی کشنده بود اگر از هر دو خلاص ماند و سواس حادث شود جته انکه اخلاط را بهوز
 بهترین وی آنست که زنبه و تازه بود و بر عسل و آنچه در آن پیش خفا کرد و پخته طبعه ش دارد
 اما ضعیفتر اینون چند شخصی از عرق اینون خوردند و از عفت آن قدری روغن کجند
 آنرا میدان تا و گیر قبول علاج نکنند و چنین بود و این خاصیتی نیست و سر که و خجرات
 ترش و ترشیهها از عفت آن به باشد و قوی نه اعدا است کند و اینون ترایق بی از موم
 جوان و نبات و معدنی بود و بنابرین بعضی آنرا ترایق مطلق گویند و طبایع و ترکیب
 جبهه تقویه بدن و حفظ قوه ادویه سالها کشند جوزمانی مطبوع اینون است لیکن
 روغن کجند و غیره و ترشیهها با وی مضر نباشد و آنرا ترایق تسع جانوران بود چون بجز
 و عصاره برگ او طلا کردن نهوشخ انفع بود و زینون سه درم از دوسه روز یکبار
 بتعویج امعاء و معدیه را و از ترایق موم مثل اینون و بعضی از حیوانات بود و مادر بون سیاه
 از مینو عاست و آن دو نوع بود یکی برگ آن بزرگ بود و در بقع شبیه برگ زینون
 و بر سر ساق نبات دی جبهه شش و بعضی چون سر همین بگرفته و آنچه در ادویه مستعمل
 منیت و دیگری برگ آن کوچک باشد خصوصا آنچه در میان آب باشد کشنده کرب
 و هار و سوزش درون و قی و اسهال و بواسیر و شبنم و طبعه جلد آن گرم و خشک بود

فیون

جبهه تقویه بدن و حفظ قوه ادویه سالها کشند جوزمانی مطبوع اینون است لیکن
 روغن کجند و غیره و ترشیهها با وی مضر نباشد و آنرا ترایق تسع جانوران بود چون بجز
 و عصاره برگ او طلا کردن نهوشخ انفع بود و زینون سه درم از دوسه روز یکبار
 بتعویج امعاء و معدیه را و از ترایق موم مثل اینون و بعضی از حیوانات بود و مادر بون سیاه

مادر بون

که در جذب بخارج فیتو کو کوشه که وقتی که فرغ از آب از طرفی که از پوست رو به ساخته باشند
وقتی که طرف از پوست رو به ساخته باشند تقبض وقتی که طرف از پوست یک دور باشد صاحب
مخار کوشه است که بسیار دوست است انتفاع از مثل اینها من جمیع اودیم که از آب ترشیدن و اینها
بهتر از موزینو دک است اگر کوشه نشسته که نزدیکی ایشان رو نه زیر اگر مابود رفتن عقل شعور ایشان
جداها کنند تا کسی که بزرگتر از کوشه در برابر یک که در کوه که جنت برین در آن کینه
کینه در آمد و معضوف از میان هر دو زان او بگذرد از آب فرغ کند و در دوا الکلیب گفته
کوشه که اگر خواهند که زود میرود هم خود غلام شود و هم متعبدش نباشد که بود در وی مرغین مار به
کینه که زود میرود و چنین که اگر بر اندک کستی بپزند و بر کوبید و با جوار انظاره که در صفت زود
مشهور است در حرمان کسب و از آن می شود اینک و با دشمنان باشند بسیار کرم باشند در وقت
آب و غذایانته باشند کوشه که اگر کسی پنج روز طعمه نیابد دیوانه میشود و اگر هفت روز بخورد
دیوانه میشود کوشه که اگر کسی شوره یا استخوان کربه خورد یا کس از رقی که رگبشت مرگین از آن
کرم مستعد در حال کوشه که تجربه شده است که اگر یکی از این سه خبر بخورد دیوانه شود
و این نیز کوشه که اگر کسی پنج روز طعمه بخورد دیوانه میشود یا به میرد و کوشه که اگر از جود
که آن پیدا بجز است بگویند و بخورد یک دهند یا به دیوانه شود و اگر بر و باد دهند
بمیرد مشهور است که خون آدمی را اگر یک بخورد دیوانه شود **فصل در بعضی**
سمومات که از آن نمکوزند و بعضی عزیزند که رمانه از طب میر بهاء الدین نقل کنیم که
اگر چه نمکوز است مگر میوه اما فال از منافع نیست اول دوا که مضر ز یا بخار نباتات

برنت که خنده با بقی و جوهر و سبزه و کوفته مخلوط با یک ستر خوب کنند و از موضع را و اعانه کشف از عظم
 بود شیخ کنه که کتبی مدته که در و بگذارند و اخته بهم آید چهل روز است این تدریسات که مفید است که
 در او ایل باشد اما بعد از هر روز در توسع و مان جرات کث ده باشد و پس بی توسیع و به تفرقه در آن غلط
 سودا با به اشتغال نموده بخیر که اصحاب ما خوب را علاج می کنند و باید که دوا را در اربع عرق هم و دوی
 سرکان مبدل محل مزاج و افلاطون به نه اما محذره دوا در اربع اینست که بکمرند و در اربع ضرب بزرگ
 دست و پا کنند و سروبال و بر جده کرده یک جوهر عدس معشر نیم جوهر و زعفران و سنبل و قمر نعل
 و در جنبی از هر یک عدس جوهر مجموع را فاصه در اربع نرم نرم بگویند و با آب بپزند و قمر سانه
 هر قمر دو ذرا که در روز یک بشیر گرم بگویند اگر بعضی در شانه از خوردن این دوا بسیار به طبع عدس
 روغن بادام بر نیز یا مس و هر روز یکبارم رو و بعد از خوردن این دوا و بشنیده چنانکه در این
 بول کنند و غده را طلب مانند اسفنج با قروح مس و سه بخور دوا از سر ما و فطرها و اگر دانی در اربع
 عدس معشر باب فخر بخورند بعد از آنکه در اربع را یک روز و کثیر خیسبانه عدس از جنی کنند که خواهر
 اما صنفه دوا سرکان نهی چندان بسوزانند که حق توان کرد و در حاق او سبزه بکنند از دوا
 کنند زکی بکنند و هر روز دو درم صباغ و عشا باب سرد بخورند و بپزند کوفته که مزید کسی
 این دوا خورده باشد نفع نبافد باشد تریاق فاروق از نفع ادویه است اگر بول کند بعد از خوردن
 ادویه بایسته تحقیق آهین است از نفع از آب پاست که بعد از دوا را از اربع در بول او
 حسد یا طمی غلیظ بصورته یک و شیخ کوفته که در ابتدا به است از تعریق او هر چه ممکن است
 از منی و احتیاج و در آیام اول مبادرت با تفریحات کند زیرا که اگر از منی بخورد و هم معوق رقت

دور از امید باشد مگر دو کس را که اوایل حکایت کردند درین مرتبه خاص قیسه در هیچ امر جز این
ضرورت نیست که درین آنکه آن بچون که از خواسته مرا یک الود کنند و بسبب این که بخورد
دیو نیست و اگر از آن امتناع کند دیوانه است و اگر دکان رست مملو از کوفه بر موضع گزیده
نهند و بکشت بگذارند و بعد از آن مرغ دهند اگر مرغ نخورد و دیوانه است و اگر بخورد و دیوانه است
و از عادت آنست که آنکس که او تشنگی شود و دست و پا بر آتشکده بماند و از آن بانه و حجاب محتاج
کند و فراق تشنگی و این خشکی غریب و گریز او و عام و بسیاری مردم و در شنی را در تنی دارد
و اعصاب مرغ فاقه روی او و قروح و ریش در روی او پدید آید و در بسیار بهیم رسد او از
کران مغموم و ماضیات و گریه بر دماغ غلبه و آفر از آب به ترشش و بهیم که در این بستاند او را
سگی مکتوبه بداند که رفت آن شخص نه از آب متغیر بود و خواست که آب بنهد و انگار او نماند
بود تا بعد از مدت چند سال به حال زایل شد این از عجایب است که ما این قدر گرفتیم و بعد از آن
کند و در غایت از آب منی او بدون جهد بی شوق و مودتی تشنگی و گراز و ورق سرد شود و بعد
از آن و موت و بسیار است که مانند یک پیرانه که در بول او صورت جرات خافه و سکر
پیدا شود و در پشته احوال بول او رقیق است و که نه که سیاه شود و عجایب احوال آنست
که بعضی شغل بر گزین مردم و هر که را بگذرد همین احوال پیدا کند و اگر بنیم حوز و طعام و آب که بخورد
این حال او را عارض شود گفته اند که لعاب و هم او اگر بر جابه کسی حوز و آنس این حالها
پیش از علاج شکر نه موضع گزین را خوب مصکانه و محذر از بر دهند خون بسیار بکشد
بعد از آن مرهمها سوزنده با سر و سر که بنهند بعد از آن سمن با باد ریش را بر سر با باد

و آوازش گزیده و اعلی است و گاه که از زیر بزند و اگر اتفاقاً ساقش را در شوره خود را پیش او مانند گزیند
 که ما و چه بوی و بوی که بماند از شر او بر منده و از خرد و بازمی آید و اگر آب به منده
 از آن گزیده و شسته بوی او میریزد و اگر به یک گزیده و آفتی که در کربین او است عظمت مخصوص را به
 چند روز عادت به طاری میشود چنانکه از همه پرها میگزیزد و آثار را ملولیا و در وجه امین
 بعد از آن ترس از آب و در تمام رطوبتها و هر آبی که پیش می آید صورت یک دراهمی باشد
 و گاه باشد که خوف از آب نمیکند بلکه از آن میترسند و از آن میترسند و به منده دارد و گاه است که از آب
 چون منده استغاثه و رازی کند و گاه باشد که در کربین او باشد و پیرد و گاه باشد که ترس از آب بعد از آن
 یاد دهفته یا بچشم روز و بسیار است که ناشش بود و گاه به یک گزیده و از آب فرغ نمک در برادران سبب محبت
 کند و بانه پای او را آنکس خواش کرد و مجرد و اسرار صطیبا با منده و سنان از برای او نوشت
 آن عمل کرد و در حوالی کلید است از برای او نوشت که غلغله که در حوالی او سنگی است که خود سوزی
 نده بانه مقدار که اگر از او نماند است شهرت که هر کس از سوراخ او بر رود و منفرت یک
 و بانه از و این منده آنها او را بر پی سکینه حاصل جان گفت کرد اما بعد از شش ماه عادت
 بهر اگر و مرد کوزه آن که این که بعد از شش ماه و بانه نماند اصحاب فرجه را طلبت خیر گویند که
 تخم که بعد از شش ماه مرد کمان بود و ما غرور و خفت از روبرو و در بود و توان که معجزه از ترس است و سباب
 نماند و افروخته نماند بانه او را با کلید زنجیر کرده بود و در رده نماند و نماند و چون عینه نماند
 آن بچه آنرا از مرطوب شده و غلغله که از علاج که از آب ترس نماند باید بود و همچنان که از شش است
 میل در یک فلک طبعان دارد و اگر در این روز صوفی را نماند بیکر صورت سک و در خورشید بسیار

عمر بن الخطاب

۱۰۰

عقلمند

غرض قلم بکلیت

غضض شتر چنگل بود
در دوزخ

اوم روز در بسیار ضرر میرسد دو موضع را فلان کنند بر نیت و فاکست چوب و بابر که است
بج راز بانه غسل با آب و باقی آب و سر که در دهن کل با پا زدن و غسل با برهم سوک از پیه
و سوم دقنه و زیت سازه بهترین مرهم است و اگر در سر شتر مرده است فلان کنند اما عض
شته و یوز و چنگل و میمون ادویه با ذوب می نامد و مانند خمادی که اگر در او نه و ایرسا
و غسل سازه نه منند چه از آن سر که شتر بپزند و مرهمی که از قشور رس و زنگار و ایرسا و غلبه نغشته
یعنی رگه نوز و شتر و زیت موضع غشته را بشویند بر که دقنه بسیار و در اگر عاب و در کب
و در آن اینها موضع را متعفن و سار و صاطب که کل فاکست که معالجه غرض آن حیوانا با دویه
کاره خار که کنند مانند خمادی که از زردنه و ایرس و غسل باشد با بزرگ کوفته با بر که در مرمر
که در قشور غاس و زنگار دقنه باشد هر کوفته که علاج کردن سبج دقنه غلبه و ناضها و در غرض
و کنند از هر دو دست اخراج و دم بقدر رفته بکنند اگر قوه مساعدت کند بعد از آن آتش جو
شترها و رفته فلان موضع غرض باشد با پیه عض که در کت و دوا کنند و بکنند رگه فاکست
اگر فاکست بر زردنه یکل برسد نامور شود و بهترین چیزی که بآن غرض سبج را با دوا می کنند
در اول غرضه سالم باشد از غایبها است که بر دما زبانی ملغم یعنی با هر حوزد فلان در ارم
بگویند و موضع غشته را با آن پر کنند و این غرضه سبج نغشته را با با هر شور کوفته
و شکرین و بعد از آن بسیار کثرت بیاید است که کسی المپک میبرد از موش نگاه و این
داشت که بر آن پودا بکنند و خاک بر و نباشد و آن را زود پاک بنفش از نیت که فلان زده
و زیر سقف غرضه و تا موش از سقف بر و بول کند فلان شب غرضه شتر

غضض

الذکر

و مفترت زنانه و اگر خفاشی یعنی فرشتوک بر درختهای بلند با ویرنه ملخ از آن نواهی برود
 و اگر سوزاند ملخ بسیار را چنانکه بوی آن فیه شود در حوالی رزغ سالم ماند رزغ و بهر ملخی که بوی آن
 با و بر سر میفتد و بهر دو اگر حوضهای بسیار در مواضع متفرقه بر آکنند چنانکه ملخ در آن میفتد و
 باین عمل کم میفتد و اگر قنطور بون و قیق و استین روی و کرات روی در آب میپاشند
 و آب او را بر رزغ افشانند سالم ماند رزغ آن اثر تعالی سام ابرص که زردین سام ابرص ملودع
 و کشند و کبود و بزمی شود موضع مسح و از دمانند صید رطوبتی ماسه پرودن و آیه قرشی گفته
 که این جاها از سام ابرص آید آنچه میان عوام مشهور است اینست اگر طلعانی که در دوران
 افتاده بانهکی که در حوزده است بر صندل میسوزاند و با محضه او را عوام غرض میجویند که سام
 ابرص رزغ تربیت و آنچه طبیب مخصوص با سم و غنیمت و تواند که مفرق که ذکر کرده اند
 مخصوص به بری باشد و سلامتی که قرشی ذکر کرده مخصوص طبیب ملایع او است که دندانها
 او را پرودن اگر ندانین که قدر کار روی به چینه چوب مرتبه و این کار در ابرصیه بسیار
 و پیش و پس بگردانند با صوفی را قطعها خود بکنند و با بزرگ قنطاری که منع در وصل کرده
 باشند کنند و بکند از نه کیروز بایه بران حبسه و خشک شود دندان در آن بعد از آن با
 جدا کنند تا بجا شود و دندان و پرودن آید علامه خود است که تب و حضرت موضع شمع
 زایل شود و سیلان صمدیه منقطع شود و بعد از این ^{علی} شمع با بکنند از خوردن تریاق مارون
 و خوردن و خوندات بعضی اطباء گفته اند که اگر با آب برشته و با آن خداد کنند موضع
 دندان او تمام در وقت و ثبات پرودن آید و در عسل آدم و چها را پان به انگر گزین

سام برص

عسل آدم

کما ز اوقات است از صمد عارض می شود پوست بر رخ حردن او موجب درد و درم و این است
 درم و التهاب است و تمام بدن علاج او علاج کمی است که در رنج خورده باشد و می شود که زنجی که او
 می دهد در رو بخت باشد تر به سبب و زردی ها که از خوردن جوین سبب شده و نیز از خوردن
 علاج همان علاج است عارض چون سبب او نیز مانند جوین سبب است سبب سبب فضا را بخار از
 معده عارض می شود علاج سوختن و فلفل و خنک است سوختن از و فلفل و خنک است سوختن
 با آنکه تونز خوب اگر با جود می کشند نباید که سرد و فزع از نیم درم زیاد و حرد و مکرر علاج
 اگر در غده بر آید که نه با هر یک از اینها و در فزع قانون آورده و علاج و سقوط در دس
 در مقام اول گفته اند که حاد مران اگر کسی خورد و سبب می کشند و این مران و زخم است که نیزه از این
 و اما که و در که گمان می شود است از بوی سبب فضا که دست است از غلظت سبب و ایشان
 که بر تر نشد و در که متوضی نشد و متعلقی که سبب را علاج مران و تونز و با سبب
 در مران را طلاء می کشند تا که به مران و است و دیگر که با متوضی نشد و نیزه و دیگر آنها
 نقاب با جوی و با جوی و کشیده می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند
 و در فلفل نیز چسب است و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند
 او به چسب مضاعف و طلاء می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند
 و در دفع می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند
 همچنین آب او به چسبند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند
 که این هر موضع هر که که و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند و در که گشت می کشند

تر به سبب

در فلفل

فضا را بخار

را

در فلفل

در فلفل

در فلفل

در فلفل

الز

سیوم و او نیز مسکیت بلغاری کوشیت که در عراق عرب و رزمین هنت می باشد بسیار
 بکنار است اما در نمی خورند و از بزرگ او در صورتی شراستعمال می کنند و در فواید آن
 می باشد و ابل می باشد و اختیارات و بعضی مذکور است که آنرا شنبه از طلک میوه نه و بهترین آن
 بستانی است بایل بسیار و در موه آن سبزه بینی اندک است صاحب نهج کوه که او در
 تخر و در دوز چمن است این چون کوه است که از او درخت یکی از سموم موهه یعنی روکشنده است
 خرمی کوی که حوز خافک خود هم شیرین معنی است و آنچه در هیچ مبدول مذکور است که حب و معنی
 مصی است و او را دبول و خفی که در خون بسته در موهه را کی کشاید و در میان و مابین است
 انجبین را منقبه است و قوی رومی کشاید و قوی سدومی که شربتی از حب او و درم است معده است
 اصلاح او بسیار است بهترین آن استبانت حار یا پس و را اول خرمی که در آن خرمی
 این بخان معلوم می شود است که کسی با او درخت یکی است که کوه از که و آن را در خانه تلخی است
 و آنچه از میوه دقوة حرارة ذکر کرده مناسب است باین و یکی که آنچه و از شیرین است و این دوست
 آنچه آورده اند که معنی و معنی است از آن میتوان توقع کرده و اما علم سرفتنز کوه اند که مکره است
 و سینه و معده را بدست کرم و آنه نباست که او را اسنان میگویند که از حوزون این و آن
 حکم و درم بهر منفعت و از او بار بسیار است و در آنست خازن حوز و اما در علاما
 کشتند و اگر بخورند کینه و در آن شیر تازه و روغن بادام شیرین بخورند بای خوب و باها
 بار روغن و او را است مانند جو بار یکتر و از ترتر و تلخ طعم نبدا و کشته است و او در دوز است
 و ما کفر که بود و کبر موهه است و او را عاریا پس است و در مایه و جو او کثر از شنبه است که

بمونایون برادر

کرم و سینه

و او را

معده پدید آید علاج او کرکولمنت با ال عسل بعد از آن شراب صوف با قلابی بخورند و می کنند
 معده را بر رغن نادوین شوی مخموم معنی پانی که بود و در مختل باشد و حراره او با او باشد
 سم سخت از خوردن او می بیند و در دوا ان عسل و علاج آنست که معده او را بویا می کنند
 و می بیند و سوس و شراب ریحانی بآب سرد و سیب و دوا ان مشک و نکند از آن که خوب رود
 و از حمام نیز منع کنند و نیز می بیند که هر کوشی که در گرمی او را بچند نه و با بر طرف می بیند نهاده
 که بگز را بکشت بر آن بگذرد و می بیند که بپزد اما با و کوشته ها را برین روز در تریخیل
 بهینه می بیند آب سرد و شراب از خوردن آن اخیست سرد بعد از حرکت حجاب و نادر
 مزاج که دست قاپه می بیند و در دوا ان کرکولمنت علاج او است و همچنین دوا ان ملک اما انزلی می بیند
 بنانه آنجور نه خاق پیداشود و التهاب بختصر که بعد از تعب در اینست خورد و تحبب شراب
 شیرین علاج او ترند مزاج است آب سرد و است و آب میوه و از اهل کافور شمع کوشه که
 علاج قصه دق و اسهال است کسب بود یعنی خزه پدید آید و می بیند که از آنرا روغن بپزند
 اگر می خورد روغن در جرم او است مانند آرد و می بیند و چون روغن آرد و بعد می بیند از آب بول
 کسب بپزند و با برسی خزه خزه پدید آید اگر بخورند از خوردن او می بیند حادث
 می بیند و اگر کسی تنه او را پدید آید که حکم می بیند بخورند و می بیند که کسب بود و کسب
 استحقا که در کرفتن روغن از آن سم قلمت از آرد و رخت میوه او را طافک می بیند و در
 و ما زنده ان می باشد بعد از آن که نوعی از دوزخ است بزرگ فزونی و آن روز در می کشد آنرا
 و در دوا ان و علاج است که زبر اگر حراره او در اوایل درجه چهارم است و دوا ان در

سب
 نور محمد

بجز در شراب

سب
 جود

از او رخت

مرکز قلب

خون کا وازہ

علاج او آنست که قی کنند و سهان بندند او را بر دویدن و ریاضت های معرق بفرمایند و در حمام
کنند مراکز قلب الما و زهره مک آبی که آنرا چند سبزه کوبیده بقدر مدی از زهره مک
آبی بعد از کهنه کشند علاج او آنست که بمن با جغتایا و در جینی و پنبه هایه خوش بد بزر بر دهن خوش
بزی با لند و لطف تدریسند خون کا وازہ و عارض میشود کسی را که خون کا وازہ جزو
شکی منش و در دلو و تین و طازہ و سرفی زبان و غشی غنت و کرب و اضطراب علاج آن
تنویر است بجزه و اسهال و قی و رهن خلط است زیرا که نه فرغ او موجب میشود و جو کر تر کند مایه
چند که ممکن نیست دفع او موجب خنق میشود مانند خون کا وازہ که مانع است نمودن
مانند اجزای خام و تخم کلم و صلیب و بوز و کبستر حوب و غیره و لطف و اناج یعنی میوه ها
در هر که درج انجان و عصاره برک طبع بار که خون بسته گاه است که حادث میشود در دم
و در وقتی میخندند و در نفاس در آن از معده و سینه و روده و شان و کبینه میخندند
بیدار میشوند و افاضل و ابر صغیر و ضعف و غشی میخندند و سردی اطراف علاج او علاج شیرین
و علاج خون که تازه بسته شود بجلج حصاة علاج کنند شیرین است که بر بسته شود در معده
فاصلیت آن شیر که در وقتانی تابنده از غش و عرق و سردی و افاضل هم برسد علاج او آنست
در متقال پنبه هایه خوش یا بقدر با قلالی صلیب یا بشیرا غیر خشک کرده حوت را یعنی بزرگ
سوزن کنند و آب فو تیج و کسب پی و طامض و فو تیج خشک را بجز در معیبت محلول کنند در سائ
یا پائ یا در طبع تخم کرم یا باا العسل و فو تیج شیرین یا سکه که مشوشه باشد صلاخیه تعذیر در شایه
بلکه غیر از شرک کبینه بد میشود که از خوردن آن هیضه شود و غشی میشود و در غش و عرق در غش

باطن به بند قی بنمایند و حبه در بر و غن با بایند و سر را بنیک کنیده کنند و اگر وزید و خصلینا با
 که تر تاق دست سانه را شایع عصاره یعنی کلین کلیم است و بزرگ از ما ترنگ کوبیده حله است
 و ما دار و اما پاید او زیست دم او کوته است این از کشته در خوردن او در و اما کشت
 و موعده پیدا شود و کم ورم کند مانند استقا و گزار و حبس بول عارض شود و زبان در کم
 و عقل ایل نموده است و خاوه که تا بهار طریقت و جعفر ز موهج بدن بسیار شود و بعضی متعفن
 و اگر علاج کنند بچند علاج شایع است و خوردن تر تاق است مشهوره و اندک مخصوص است
 او کشت که بزرگ از ریح و ملک الطعم مایعه و حنطانا و طنج کما فطوس که در و حبس بسیار صفا
 یعنی بود یک سر و دو تخم اجزده با زیت بجزرند و تخم سلیمه با عصاره سکنجبین در بای و
 صفادع یعنی ورقه که بزرگ از ریح کوبیده و شیرازی یک سطل بوج با بودنج و بنورید و کشت
 که اگر با علاج زلزل ریح علاج کنند و کوزه آنچه مخصوص است که را نینج و سل بوق کنند و کوزه
 که صفادع را با طبس کنند و پنج قرضه در آن بپزند و قرضه بقله بود به خالیت صفادع
 کسی که از اجز و قوزل و سستی و دش و آه و منی با اختیار و همچنین بول و برادر شمع کشته
 که از شرب زعفران و حبه عصاره ایهای استاده و شیان و ریح و ربای بزرگ رنگ
 با بزرگی و برسم بدن بر سپیل تل و حوت حلق و دهن و شکم و بزرگی چشم و در کوفش و بوی
 بد و دهن و بسیار باشد که تشنج کنند مانند و احیا و اسهال و ذوق و غش و قی
 هر کسی که خدش شود و دندان او سلام نماید و قش و در بدن و کوزه در رنگ و موهج بدن او بپزند
 و زعفران و در دست سانه طعم و قش و حبه و زعفران و موهج بدن و موهج بدن و موهج بدن

حمام یعنی کهن کبوتر حوزون مغرت فطر قاتل دفع کند ترب حوزون امرو و قابض رتبه
 و نکته او را بخورند لبس بان از نیم درم تا یک درم کرب اکل او در سبب عصاره او بشیر مایه
 شرب آنها فطر قاتل مانع اندک بار و اگر مایه بر بان سر داشته را بعد از یک روز بخورند اثر شرب
 او ان عارض شود که از فطر قاتل علاج او علاج فطرت او ناکفته اند که خصوصیت پیران کرده است
 این جان نیست و بیم جعفر که بابا بوردن می برد و در زمان سر داشته خود بیم جعفر که بابا بوردن هم در است
 می کردند و فدا می نمودند فطر نیم ساعت بخوبی در معده می ماند بعد از آن می کروم ما وجود مقدار ضرر دریم
 که بتویر است غریبه و از مختصاب باب یک فاوهر و چند پسته و طبع حویر ایم سبیل
 و چند پسته و فلفل آبی بقم جویت است بآن صوف و متاعها یک و کشند اگر بخورند خنای
 عارض شود زیر که پوسته دارد علاج جدا از تر طبابت و حقه با و حمام معتدل
 قضا و کثر اندک او را علاج نیست و هر چه از اطراف شربه و باب یک است روزی تر هفت
 غلبه غلب از و خدر است و بر داند کوهر است و آن آب مانند بر کوبیده و شل خنای
 بر یک زرد یک سنج ریاده برون و اندک کل آن ساه است و دانه نزار تا دل او رنگ تر هفت
 و زبان خشک و فواح می شود و خون بسیار می کشد و از شکم اهل سحر فاطمی یعنی خنای
 روده و خروج چهره مانند آب می خورد و دمان چوب طعم شیرینی علاج او قرص است و در آن
 شیر یا عسل یا اینون و سنده مغان غننه مانع است که گزیده زرد و نه نام مانع اند از تب و خروار
 و ریای حیوانیت صدفی جادوی سحر فاطمی و در تب و خروار است مانند اسنان در سر و قفسه شکم است
 آن ضیق نفس و سر زرد و خشک و دقت دم در سحر و در تب و خروار و در تب و خروار و در تب و خروار

بشم

غلبه غلب

تحر

از تب و خروار

مصرف بنظر انفلون و اما آرد یعنی آب گستر خوب انفرده تر خوب مایه کرم و انگ
سرکه و نمک جالینوس گفته اند که گستر خوب انفرده بسیار و اما قویا بسیار است و این تیز تر است
که در علاج فطر مراد و مشهور است و فاکتر خوب رز قریب با و در سرکه و نمک از تقطیع
و تقطع خنک است که غرض است فعل ایشان پس از زوی قیاس منع اینها غرض است از
تجارب درین متعاصره چون میگوید که این از غایب اظهارات جالینوس است معیار و
مقیاس بادیه است و برابر امور تریاق اربعه و بخربا با شراب یا آب سدایب ^{مطابق} است
و کمون با شراب یا آب سدایب گفته اند معده ایضا و بای که تقطیع کنند و صحنهای عاودا که
در آن استین و برنجاسف و سدایب با غسل و بورد و در عن زینت تا بعضی از مادیان حاره
با قلیلی عاودا بر سطح و زراوند و بنج جاد شیر و دردی شراب و عودل و عودل و آب استین
و صحر صیل و طبع آنها و طبع انچه دیگر کشی و در غرضین گاه است ملزمت مجتبع در بزرگراه و گاه
در بزرگراه و در کمیند ملقبه اندیز است کشی که در مایه و در المند و در فوسان هم منقذ میگویند
که در عراق عرب با سقوف خنجره میزنند و از آن قلیله ها سازند هرگاه که خواهند بزرگ و همان
کوته کشی است که کشی است گفته اند کشی که کسی را از آن ضرر فطر حاصل شده باشد و در بوی
کبرند که است که فاکتر خوب انفرده و قویست در دفع مفرات فطر و میگویند که
اگر جمع کنند امرو را با فطر مفرات زنانه البته محذوفه کردیم کسی را که از خوردن فطر
صیق نفس و عرق سردی بر وی شده بعد از چند سکنجین و فوینج تری و بویه ملاصق شده
بجزد و قی که و اگر یک درهمی قلعند در آب بخورند دفع مفرات فطر کنند و زرق

که کول او با نفل و بسیار کوفتین و از صحنی با نفل و از نافع است این را و آنرا
 میفنی در غایت خوب است این را بگذاردی گفته که بر نهان ایشان را بروغن سوس و آب نستین
 کنند تکرار شراب در وقت و بر شربت نیز تر را طبع نسبت با شیر خشت بجز و در کوزه
 از آن بجز تر غور نمیدارند آب طبع افستین تخم مرغ خام در ظرفی بکنند و رزوده او بانه
 مخلوط سازد و در ملک بپا بستند و گرم بوز و نافع است رقیق و صحت من کرمک آن ظاهر باشد
 و از صحنی شراب عتیق فلفل و شراب عتیق جمیع اینها شربت نیز تر نافع است و نظر و نگاه
 رویت از بجز سالی اندک و اگر و سلم که اگر حب نظر و زسل او منقطع شود این دلیل است بر
 اصل او از خود را نمایت که پخته از غایت تر و زردن بسیار خوردن این هر دو خفا و
 و قوی در این انواع به مهادست تخصیص نوز و بجز و دس که شربت که حضور نگاه راقابت
 است که اگر کسی از آن خورده باشد و جاورس زهر دار او را بگذرد و در معده او نگاه باشد
 بمیرد و هیچ و در غایت نافع است که در این سیاه یا سبز یا سفید یعنی بزرگ و کوچک
 و بوی ناخوش از آب و نبات او در حال جاوران زهر دار مانند ریتلا و مار با نزدیک
 درختها شیر در بجز و دیگر نباتات زیانکار و بجز به محض شده است که در هر دو حالت
 زنبور ناسد می باشد از آنها ذبح و ضاق و صتیق و قش و اقش را و دق در دمی او و غش میکند
 علاج نظر و نگاه و فرغ است با آب ترب و قوی کوفه و آب آن فرغده با بری یعنی
 آب که سکنه چنانچه اصل و بوی و نمک و تخم ترب شربت و خوردن شراب و آب که آن است
 او را کرب و صحت و عین مرغ حاکم سکنه عین و سقویه دس بعد از دیگر نزدیک با بجز و

نظر و نگاه

بر طبعه از شراب برز قتلونا کوفته غم و کرب و تسکین نفس و سقوط قوت عاقل و منتهی شود
 نبض و غش و در اکثر کتب وزن ذکر کرده اند و محمد زکریا کوفته را کوفته بخورند بجز با غیر قوت
 بسیار خورند و کوفته را اگر مدقوق او در دم حلقه خورد و بخورد و بخورد و بخورد و بخورد
 واحد است غشای اول بعد از آن غم و کرب و کوفته را اگر مدقوق او در دم حلقه خورد و بخورد و بخورد و بخورد
 حقیر گوید که این وزن در مدقوق است بعد از آن غم و کرب و کوفته را اگر مدقوق او در دم حلقه خورد و بخورد و بخورد و بخورد
 و آن الحسب به اگر در برز قتلونا او را فرمودند نه غم و کرب و کوفته را اگر مدقوق او در دم حلقه خورد و بخورد و بخورد و بخورد
 کوفته را با داد موت او از آن بود معلوم است که برز قتلونا در رتبهها یکسان است تا سوال
 احتمال دارد که مقدار قاتل غیر مدقوق دو برابر کشیج کوفته که ظاهر برز قتلونا مرد است
 و باطل او حار و مسل و ملک و شربت و بوره بعد از فرزند و حکم مرغ نیمه شیرین
 و شراب صرف به بند و در کامل او کرده که بخورند و در الماشک با بندگی فلفل
 و حلثیت با مرق اسفند باج کشیج علاج او را بجلج کشیج تر قتلونا کرده اند اگر چه
 اگر از آن کشیج تر چهار روفیه بخورند در حادثه شوق و افتاد عقل و مجرب صوت
 بخورند کوفته و مضاف باشد و بزرگ کشیج تر از بندش می آید بعد از کوفته که اگر سید است
 بعد از آن غم پس ثقل بر پس و کاه پس خوف پس علفا رکندن شدن او از و نشاء
 عقل معنات پس موت علاج بعد از او کردن باقی کدیت و بطبع شربت که در آن
 بوره باشد بعد از فرزند و حکم مرغ نیمه کدیت با بلفل و کدیت بخورند و مرق و علاج
 بخورند خاکلی ستر بسیار غمید است و شراب و تر بنها با بادام رجبی کشیج کوفته که

الکزیرة

اندرون ممتلی از کثرت شبیه تخم بجان است قزقل در طبع او جوشانند و قزقل جنگلی میگویند می آرد
 و کم کسی از حقیقت این طبیعت تا تو رسیده است و چه رحم و دقت را از او دیدستی بسیار آرد و اگر
 کمبشال از آن کمی خوردیم در ساقش در جاد کمر زد و دست کشتی و کمر و شانه است بدترین آن است
 اما رطب او چنین ظاهر شده که معدول باشد در رطوبت و سست بعد از کثرت رزج درم زیاد است و حال
 و در نیم آن هم بومست نریخته نعلیق او و جنون و او را در کوزه ای در زمان خود و منع قوه او باشد
 آنچه گفته اند نیست لیکن بای میم که نمره نفع و رزین با همین بغل میکند خور کوبیده اندارم که آنکه نفع
 بآن مطلق شده کنه یا بستان بعد است که قوه او در نمنا و بارانها و مانند آنها کم شده باشد
 ما دیدیم تا تو رسیده اند و او چندان اثر داشت که اسکارا و شاهر همیشه علاج او همان
 علاج بروج است من و رب کرم کرده در حلق او بزرند چندان او را قزق مانند تا ظن
 غالب شود که تم برون آمد است و بر دست و پا و آب کرم نهند و روغنهای من بالند و غن
 بان و مستطاکرم کرده شمع کوزه اعظم علاج آن فرو نمون بآب و من و نفرون
 تریاق او است و شراب پارکوزنه و برتر بجز استها سخن سخن کنند و چند آنکه
 برود و ترقه و در ریاضت حبس و بجا آورد بعد از ریاضت معامها خوب خورد
 و ترابش برین معنی فخر شیرین و تمام علاج ابنون اینها و توان استخوان کرد حاد و کمر
 علاج او من است و نهادن دست و پا و آب کرم بزر قطن بزرگ قادن باقی و بزرگ
 بنک و بخربسان اسبغول و انیسون و تراهره در هر جامه دارد و سفید و سرخ و سیاه و
 بغور و سرخ و سیاه و برایت یعنی کیکها شبیه دانه و چه بیوم مرد و در آن زمان است

رزق حقا

العلی

و گفته اند که منور از روح قادر بر غلبه ثقل است هر کس بی روح بخزد و دوار باشد و
در چشمها سرخ شده و جواب باقره اشخ گفته اند از من بی روح مانند اعراس جور باشد و احوال او
مانند بشیر غسست آید و برترین چیز که در دست قور است و حیوانها در نزد کیت
علاج اوقی آب کرم است و غسل و شست و زدن و حار و اگر در سر و عنق کل مانند تارها
قولی حاصل شود و از بخار او متفرق نشود و سر که در دافستین و خضابند پسند شش
که علاج او بجلان جور باشد و ایون نزد کیت و و صبت خوردن استنبت با شرب
نفل و جذبه پسته و سداب و غزل و سرکه اینها و جمیع محارین او معطیش است با شرب
او و بر کرد و بر رفت ششها که اینها و دو دقیقه های شغل سطرناغت و بر ایشان سر که
و روغن کل سرخ مالند و نگذارند از خواب روغنه که قبیله کشنده میوی برن ایشان را و شش
و پنج انگشت بزرگ دست را محکم بگیرند تا او را بر د او رود و طبع و فودج جیل به بند تا بخرد
بعد از کیت حمزه و جبهه عین تیرا و تیر کیت که ایون خورده باشد و این مویر گفته
حتی گالنج نرب او شقای بر و صحت و اما علاج نثره پر و صحت بسیار شایع
با کینه و حش بود و اگر طفل غلبه از علاج بخزد و بی و اسهال افتد تا بعد از کیت
قی است با یک گرم عسل و نظرون و استنبت با جمر حله به بند و بر سر او خل حشر به بند
ما بر عنق کل و سداب و جذبه پسته و بر کیت و معطیش کند سر که ناماکن شود و بخور مال
توزه و تا بوره کوبند از هندی را و بر نرب و انما نرب می کارند کل آن شکل صراست از غبه
کل او را بشیر از کل هندی که خد نبات او بار بمان شبیه است نم نم مانند جوی مدور جاکست

جزائل

می توان استعال کردن چو قهر است به آنکه بر زاینج معید در علاج باطن از شرر است انجوت و نمید است اما مزاج
 در علاج فایزین بهتر از عجب فغ روغن کوزه که غور و شیر و دشت متاخر برنج آن صاحب است
 هم در ساعت منوید این آب سوبه کی کوزه که شیر تازه شرب چ را نفعست بیشتر علیل ابارانی
 بیج ابرسانا اینجی نافعست طبع با بونج مجوز ذوق کند روغن سوسن و سرکه سفید و سرکه و برنج و برنج
 نیز خوانده اند معنی ادبی روح است و بی جان زیرا که بدن بی جان را می ماند بی روح هم طبع و آن
 برست و آن بصورت آدمی ماند در وقت تری زیرا که او از نزدیکی روی زمین مباحثه
 در زیر زمین و عمق آن می رود و بعد از آن دو شعبه از بدنه می شود با نبل مسافتها را می بیند بعد از آن
 اصل آنها بر زمین بر و آید مسافت دیگر بعد از آن دو شعبه می شود تشبیه کرده اند این در پرده و زمین
 سر آدمی و دو شعبه اول به دست و دو شعبه آخر به پا و اما صورت خشک از خضوع و همواره
 غبار دارد و سبکست که با قسط بزرگست صورت نباتات و در کتاب و بسجود بر سر کور است
 خیز میگوید که طاهر دم حی از جانب سرد در میان لب می کشد و صورت دور
 باد و بینی که هر دو بستان به هم متصل است و بینی هر دو به هم متصل و بدن از هم جدا و
 دست و دو با مجموع در میان یون در یک بدن صورت دیگر صورت و روح
 در مجازا که یکدیگر فرشی میگوید که این بی اعتبار است از برای مزین مردم ساخته
 حق میگوید که کلام قریشی و قحط است اما او آنچه ما ترتر کردیم نه است به هم بروی اصل
 ما بر دایب است و در درجه تائید محذرت است و او را دمه و عصار است عصاره
 تر است از دمه در غلظت که اگر با علاج بر نه نشن ساقه بر هم و کند و آنرا که می خوانند از دمه

روح

کنجد و مصلوح هر کدام از اینها در سرب سوزان مفیدند و آفرغ غنج ملینج دارد و پنج قسم است
معرب و رنقه و نس اطلاق میکنند بر هر چه مزیل عقل باشد از مایعات بعد از آن در میان
استعمل تکرار بسیار میخوانند از خوردن آن ششتری بسیار حاصل شود و استرخا و عفا
و کن که از دهن بیرون می آید و سرخ چشم و زوال عقل و هریان و شیخ کمره کردار
و فساد و صیت غن و صم و حکاک بن و لسه و سکر بهر نند بسیار باشد که مضرع شود
بسیار باشد که اصوان مختلفه حکایت کنند مثل هبت و صهیل و حیق و غیق و عینی
صد و خوف است و جودس و کلاغ کنند و دیگر گفته اند زبان او سیاه میشود و درم
می کند و او را اعراض جنون عارض میشود از بجهت او را با پرسی مزینک یعنی نیک خو
مکونید که شارب او را عقل معدوم شود مانند خود هر یکی از و نیک دیوانه بزرگبوی و
بخناق از آفات منکشی و عصاره او نیز قریب ما و جوی میگریه که در جوارش روان
محوطه از منزل حقیر بکیر نبات پنج بوجه چون بنجم که بیج و تخم او چندان مستی و شست که
که بنم من خمر نه است معلوم است که اگر از قناعت چه جای با ما تر از آن علاج آن کی است
باب کرم و من بیل و طنبیخه و بعد از آن شیر و تازه بیا شامند و حللت و ^{غیر} و غیره
بنف و مسجیح با تخم آغزه کوفته و بجنه و خمر که با بقل و حوت و قزو و مانا و شیخ با نام
که شست که مانند سر و دیلوس و تر باق و بحر لما و مانند اینها هست و تر باق افیون
و عده علاج بقی او کرده است و بستوریدس گفته در مقام سادسه که عینه بنف غنیم دارد
و حب العنبر و عجم و میثا هر در مصلوح بابیه نوک گفته و برق با قنور و حور بخداری گفته اگر آن

در زمان مایرون میکند و بر سیاهان در وقت تری می کشند در موغی می آویزند و در او با
 عهد ابران بابا می رود و تا به صورت مسکن حد و تخدیر را تجلیل می رود و کیفیت محذرة اراقوی
 میشود اندک او اسکار بسیار و کنزای که بر بس بود مشهور شده که گفته اند زیاده از دیگرهاست
 از آنست که پنج نقت کنند و در آن و غایب می سازند و خواص این ترکیب را از محذرات
 مشهوره شماره ده اند بعد از این هیچ چیز این فرسده عوارض خردان از اینه از اینون
 عارض میشود از سوکران میشود پوزار ششام را به اینون مثل حکم شده و سبابت و کرار
 و حد و بند شدن زبان و فرو رفتن چشم با غدا و بهر فلک آن و بر و اطراف تشنج
 و قفل کبیتین تحیل ملک تفکر باطل می شود علاج آن علاج اینون است سنج گفته که اول کهنه
 و اسهال بعد از آن شراب مرف اندر محبزه و فلفل با شرب بخورند و همچنین جذبه ستر
 و سداب و قناعت و صلتیت و حباله و برک غار و رب غلب منیست و تریاق
 اینون که مذکور شد مانع است تخم انجیره و نبات آن و انجودان و قرد مانا و سید این شراب
 بخورند و همچنین بلیمه بنج قوت و روغن کتان با بنز و سلم و معده را با بر و کنزم با بر سرشته
 و خوردن روغن لبان با شراب جسته شوکران منیست این سوره کی گفته قوت شام بخورند
 ترب شوکران را مانع است و پوست و بنج قوت با شراب هیچ کشند و بخورند افسیوس
 شراب آن با شراب نافع و آن ع شراب حمر طبع نیز خورند جان الفج حاموس و الفج حمری
 و الفج حمری شراب شوکران را مانع است بر که ام کنند بخورند طلا شراب اسر صلب اللسان
 جذبه ستر با بهر طلا این فلفل با بهر سر با برک غار با طلا انجودان با طلا صلتیت و روغن

حرور

واهل بنوبه كونه و جنبه معسل بسته بقدر بندن تار تمی با مشعل محوس و بطری ریح
افزوده کرده اند و گفته اند با نرا یا باب نام نبوشند بقدر قوت اوافض و ضعف
ابو غلظت که هیچ دو ابراق کبر و نجر نیا و مرود و بطوس با نرا ب زیر سر موی او کشند و خوب
نکند از نخریج بدن او بر و غنها کرم می کشند مانند روغن قطا و روغن سوس و شد و ضد بر
نویسند در حوض آب کرم بیشینه تا تشنج نکند و حله غلظت منزه از کربا و کبر که قدر قابل
افزون اگر با نرا ب اندکی بخورند زود تر می کشد زیرا که روز و تر می رسد بهانه را و معادله
منقوله کرده و به سطره کلی اما اگر شراب کهنه بسیار باشد از او را نیت که روز به شوه
و اگر ریحان و لطیف باشد بهتر باید و انت که ضد بر پستر حل می کند بهر چه افزون آنرا
حق کرده و فلفل در حرارت قویست بطبع افزون و ملطیت و اهل نیز در یک
در به اندر ایت که این چهار و دارا تر باق افزون داشته اند از بر باد دارم این بطعم
درین معنی اهل و فلفل و ملطیت مادی باشد با عسل ضم کن در تریاق بسیار افزون
در تزکده این سودی نوشته است که نک با سکنجبین شراب افیون را و ابر سا بر کرم کرده
طبیع و درم ناخواه بر روغن لبان طبع فو تیج مسیح با نرا ب منرا الراعی و آن هندی
رببت ستر نظر خشو و یکدرم روغن آفر تخم سداب بری فلفل که سر که هر دو ام ازینها
سازد افیون را مفید است شوکران یونانیست باقی را که ساق او ساق رازیان می ماند
و برک او برک خیار مانند کل و نعیم است تخم او با نوا هشت بیست و یک شکل نه طعم صغیر که
تخم آن ظاهر ابرامی دارد و به طعم غالب است بر و دوا چینی دارد و بیج اگر اینج نفت بر روی

卷一

کیدم را بر دو بعد از آن سر این فرستادم بفعل نیاید رازی گوید که اولی است که گوشت این
 خنجره خنجره تازه بجهه پیچیده کرده باشند و از زمان رسیدن آید بسیار بکشد باشد و آنگاه
 بخورده باشد رزق که درین احوال بسیار باشد که کشنده باشد و از شراب حرف و زبانی
 کرد بسیار و غش و آن وقت علاج است که اول من غسل و بسیار بخورد و بعد از آن قی
 بعد از آن فندق و پسته برهند تا بخورد و فیله زهره هند را زود و پاک نمایند و درم برب
 و در عا و کبریا پس نفلی که ده که بر کرد و من که کند و از وقت است که فندق و فستق
 با فیله زهره شامق کوفته کرفی بهین و آب گرم و زیت چند بار بعد از آن بکشد و با خطا اگر را
 و تریه معینه و قلنج و اشق از هر یک از حاتم را جمع کنند و بشیر و غسل غل بکشند
 و شربت آن مثل ملاست که بر دو سوخته او است ان شاء الله تعالی عرق سحارب معلوم است
 که از خوردن عرق چهار پایان مخصوص آید در حین و داینه بیرون آید و باشد زکوی
 رز و و نیز میشود و اقسام خاق پیدا شود و عرق بسیار بدوی روان شود علاج آن قی
 فرمود است باد العمل در رغن بگشته بعد از قی شمع حین بنده مطبوع که از اجزای طلا گویند با
 روغن کل با روغن بادام طلا بر حمر فایق اطلاق کرده بر منافع بر شمع و در قانون بجای مسخ طلا
 دیگر کرده و تریاق طین محتم بخورد و یا روایه بخورد و هر جا که مطلق از مدلی قی در روانه
 طریل مراد است و حقیر بگوید بی قی اشاره بآب است که هر دو رافع است ملک از آن
 یعنی نکست از هر کدام نیم درم بآب نیم گرم این تریاق مخصوص بعرق و آب است میون
 اگر بقدر دو درم رسد و کشتن بر کوفته که مقدار کمیقتال او کشنده است اولی است که عین

فیله زهره

عرق

افزون

آنکه ای شاعر فانی باشد و دارد انور زنده انور را به که مجوز و حدس نخواهد داشت در و مدح نیست
 تدبیر او اشرار است از و یا خرج او قبل از آنکه بگذارد عشر سوار تر عارض نیست و و او او
 اعراف او و سوسن سخن و روغن کج و زید و آب و قی کنند و بعد از آن ق در در هر
 نایب محقق مورثی مجوز که آن بهتر چیز است در علاج تریاق کبر و سر و دیلیوس و والک
 و شکافان و الم تخنیر و قی و تار غشی و کاه باشد که اضطرار حاصل شود و عرج اندکی در تیر
 باء الم که در در ریح گرفته باشند تا روز و زود و قی بهل رسانند بعد از این ماه و الثیر و شانه
 نازاله سحره هم و سحره تریاق است کند طرف و لب ایل خبی طرف دم کا و کور
 یانز کو بهر سحره ترجمه گفته اند که چهار نوع است یک نوع در صحرای و چشمها و نه زما می باشد
 رنگ این نوع زرد است و آن الطلح انوار ایست دوم در کوهها بحرین و عمان و شیخ
 و آنرا بجه مور خوانند و مینوع را و عقل خوانند در کوهها و در و سیر و باشد و مینوع و جوش
 کونیه در دامن کوهها و میان درختان گردند و در عسقه همه متقارنند زراستان و چمن
 شود مار مجوز و صحت بایه مغرب را که باشد مار تجیل بدون آیه مانده متعاطیس که آهن بخورد
 و از و نبال مار را مجوز و چون مار را تمام حوز و تیزش و حدی در چشم او پدید شود و آب
 از چشم او بدون آیه و در کج چشم دی کو هست انجا جمع میشود و می بند و و بر و رانام
 مانده و محضند خاک در کوش می باشد چون او را بکشند آن سنج را بگردند در وضع هم عمل تریاق
 فاروق کنند صاحب منهای گفته اند در و نبال هر چهار نوع هم آنها جمع میشود خاصه کاه و لوس
 که در نبال او ستم قلمت در وقت شفق و کس با که یکی سیر و یکی و نبال حقیق مکتوبه که اگر اول

۱
 ۱۱۱
 ۱۱۱
 ۱۱۱

شکر کز به و افکار اخلاق بی علم شود که تا حصار محرق سازد که از قابلیت از خاک معمر باشد
 قریشی در شرح قانون گفته که پلنگ بطبع حراره او سخت تر است از حراره معی و معنی نیست
 زمره افعی اگر گرمی کمتر باشد و سمیه زیاده و آنچه سمیه فعل و کند و ترقت می کند از آنچه کمیش
 خیر کبیر که درین سخن صفای نظر است یکی آنکه هر از افعی که تر بود و در عین است و درین
 دوم نگردد و تر که سمیه در گوشت پلنگ یابد از افعی باشد فی الجمله این دو حیران معلوم است
 تحقیق تفاوت میان افکار از تفاوتی بود که بنوعها مختلف اند و عین ادانت که باب
 گرم و کند و در عین کجده و با بختن بخور و در تریاق مخصوص او را و ادانت که بکریه کل محو
 و حب غار از هر یک دو درم بنسیر مایه خورکش بچشم و در صافی تخم سداب ستان
 از هر یک دو درم معسل برشته شربتی چهار درم یا چهار مثقال اگر می کند جدا ازین معجون باز دیگر
 به بند تار و بار شوق بند در آب ریاحین در وقت گرمی ریاحین است بنفشه
 و نیوفروشا سفر و بابونه و اکلیل الملک و نور بخش و اگر سه ساعت بگذرد و دیگر دانه
 امید به بود هست او را روب فوا که مانده ز سبب یارب هر و ریاحین و در زرشک
 و غوره به بند و در علاج پیضمه مایه و در کتاب شناقا آورده هست که علاج هر
 پلنگ خورده است که زیت تناق و غسل و نمک و آب پنج ترب و برک ترب
 و شبت و لوبیا سرخ زیت کجی س به بر عجنه پیستر که باب بخاکه کند هم معجون کند و یک
 مثقال حبه پیستر و نیم بر زنج و نیم سکنج عمو از بسکنج پس علی جمع و چند و غوره
 و کل نیوفروبی کهنه و جده از نصیحت معده از هم بخور آب ماباش و برترک و ران

که بعد از سوختن و از آن قدر زور خلق و چه زور اطفال و بزرگ و قدر سر بر خانه و نشان بماند
و بعضی اوقات در دهان و تار و دانه و بر دماست که با طعام او به بند و هر زور قدر
جد و از کج زدن او دانه بول آتش شود و در مفاصل او کم شد اما مدتی مدید بدن او ^{ضعیف}
بود و بعد از آن پوست از تن جدا شد و بعد از آن به شد و در تن قوت شد و زیاده از اول
و او را بعضی علتهای مرض مثل قوی و ضعف معده و در دلش و امثال اینها بود و با کمال
زایل شد نه خبر مسکوبه که خواب مطابق و یک دیوانه خودش بوجه که خلاط بدش محرق
شده و از خیال مانده و در این حوز و با خود آن کرده که اگر یک دیوانه می کند آن مشتقه نامی
و با نشسته که اگر حق که بعد از آن محقق حد و را باشد و رعایت خوبی و موافق
خیر خواهد بود و طبع اینها برست بنفشه و احادیث و دهنیه و حبب الصبرین که با صفا
بسیار نمیدانست باز هر حیوانی در او این نفع است بعد از آن که در اینجه و با بهای و در این
و دای جلون آنهاست و بعضی عکس گفته و هر دو قول از حرافاتت موزج مسویر که و لیکن
زیرا که این نمیروشند و نیست و از آن قاتلست همه علامات که در در این مذکور
انجام موجود و علاج ترکیبی است مرارة التمر زهره بلنگ در حاوی که بر این جانپوس نقل آید
که در یک آب است از شراب اولی سه روز و صفر و حادث می شود و هر دو چشم ریز و می شود
و در این سخت تنم می شود و از دهن او بوی صبر می آید و استائق گفته که غم سخت در دل
در معده و سر و کرب و شکر و غم و غم و علم دهن مانند کج می شود و وجه می غم
و علم دهن بقول سنن است که تواند بود که بلنگ نه برای هند چنین باشد یا اگر از آن

تزیارت پیش راقیون شیخ بولکنه من این دو از انوشیروان بنی در احوال خلعت
اگر بدست قدیم مشنانه نامند دانیم اما آنچه ظاهر میشود از احوال آنست که در عمل به پیش شیخ
در علاج نیز نزدیک بود و راجع ترک الکلوک بنواهند و نیز به حبس و حیات قتل می کنند
و بتقطیع و اگر مقدار سه طس از آن بخورند معطر در دماغ و قطع و در دماغ شانه می کنند و نوقه
بول احتباس آن و بول و دم و رم قشیر و زانو و التهاب و عرقه و این و جمیع و اختلاط عقل
گفته است که در کاینکه این جوان حروزه بودند اختلاط عقل ندیدیم زیرا که ایشان را شنبه
تا شمس و ایشان چنان شب که بر پشت آن گفته اند و ایشان را قی بسیار خود بخود آمد و در احوال
و از آن اشفاق عظیم می شدند علاج در راجع شنبه تا یک گرم و روغن کبک و طبع انجیر بعد از آن شنبه
با عابها سر و مانند لعاب بر رقصه ناز و شیر و تخم خرفه ناز و روغن ها خشک مثل روغن که در روغن بادام
و عرقها خشک و قطره روغن کل و سبده تخم مرغ و در طبل زربنه بر رفته بلکه لعمری لطیف در عاقبت
لطافه این عابها بعد از قریب که در میرید و شنبه تازه و لعاب هندانه تا منع مده و قطع کنند
شیخ گفته که وایت که در حنایا و مقیان نظر و کنشند و طبع انجیر بروقی بی در پی و اگر از
دم نشانه اندیشه فصد کنند اگر از اشفاق آن کنند اما سبب رانی در پی و باید و سبب خوش
حکایت کرد و بعضی می دانم که علم شنیده بودند که سبب در علاج نیست که سبب و بوز
او را گریه باشد به شب خواب و به که سبب و بوز او را گریه است صبح بیدار شود و سبب و بوز
بارگردد و مسخ کرد و بیع منفه بین این او و دم کرد و خشک و ملق او در ساعت اما سبب و بوز
بول او نباشد و عرقه و کرم بسیار در باطن او پیدا شد و اضطراب و اعصاب سخت بی نوم

که طبع حبت بلوط و طبع بلوط شیر و در قتال انقضی شود میخورد و آن قبله الراده است غنیمت است
 طبع قشور بلوط را با برتر هم میکنند تا قوت او را بدلت سفید و در دهن یک کوبیده و با نان میخورند و در دل و
 بیست عدد و نعل اسنخ در خول کند و خول را بر او اندازد و زیر آن او قفسه کرد و جابر بر طرف تنک میگذارد
 جبهه بر او میگذارد و فرج بخبر از جبهه میگذارد و بازه و او المکتان که منجوب است بجا نهد و قمار کند و آن که
 مکتان و المکتان باشد و تریاق روق و منتر و دیطون بخورند زیرا که در دوار تریاق بی ناله حکامی
 از تو هر ششم کرد و پنج بیش خورد که بعد از نیم شتال بعد از آن شش باشد و اظهار آن کرد و از غفیر بخورد
 چون قاری تریاق بود و به ستم بخورد یک ششم تریاق را زوق و او ایم تا نگردد نه شش باشد و تریاق حیات و سیاه
 بخورد که دکت منور غش و ضعف و ال باقیست که کرم که کمالی تریاق از تبعه جبهه از ظهر دادند چون خوردند
 با کله صحت این خود و حاضر بودند مستعمل شدند اگر ویدری برین انزای اویم و اگر سودا طلب
 و کیمیکریم و صفت علاج دقت میشود فادر هر جبهه باز و جرب اگر یافت شود چون مردم
 آن در باره محوم دیده بودند طایب بسیار شد و عشتوش و میان مردم افتاد و بر تبه رسید که هیچ آن
 رایج کرد و کیمیا و غشاه اما فادر بر حیوان و او را تاق مبلوع میخورد آنچه از جری یافته اند و یکل حیوان
 شاه میشود و از تریاق است بیش عین و پوست و کیمیکریم که بعضی غم کرده اند که پوست پنج کبریا
 زیر پوست طبر غش که کثرت که او را با بس آب بخورند و کثرت که در طبع تخم شلغم کنند و طلا و عین
 و بهترین علاج او با زهر است و دود المکتان او بر جا و تریاق کیمیکریم و حوزون حکا که با زهر با بس مقدار
 در هر دود المکتان با کیمیکریم و کثرت که او را کثرت که حیوانی که از ایشان شش میخورند و آن عشتی است که
 نیست نعل من باطل کند اما شش کثرت که با شش برود و عا و در است غرض و در آن

رساله توحید حکیم عماد الدین

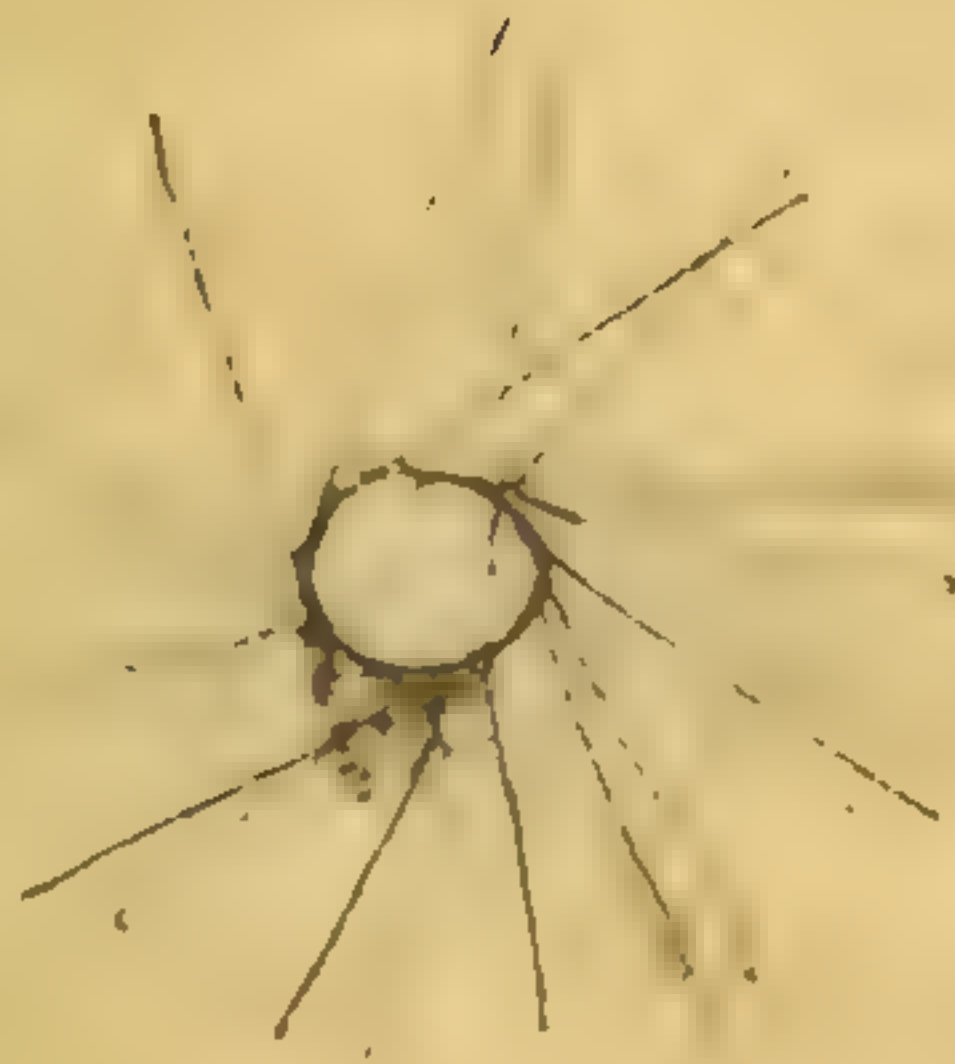
سلسله

سمت از حق تعالی و غیر ممکن

نحمدت رب العالمین و صلوات الله علی محمد و آل محمد الطیبین الطهارین و جدید انکم
بما کرمتموه مقدس شایسته ترقی علی غایت المنظر منظر رحمت عبودیت و محضه بن محمد حبیب شایسته
جلیل که در باب سوم به معلوم و منسوب است و در موهب و در بیان آورد و در هر دو در پیوسته و نهاده
نموده از این جهت آنچه مجزون و اولی که مکنون بطون اند تر بود و ظاهر است و بزرگوار است
بلکه است و خصایص این باب عنایت کرده است آن بدین و بدست مفتوحه
در مرتب دو و غذا و قصبه بماند بایر و است که آنچه وارد بدن میشود اگر بعد از تأثیر
در وفایت و کیفیت است که در بدن اگر درستی تمام یافته مشابه مقتدر است
و وقت بدن همیشه قابلیت بر آن تا بدلی را قتل سازد از آن مطلق گویند چون نان و گوشت
و اگر حیوان بود که همیشه بر آن از دست تأثیر شده و معلوم کرد و آن در مطلق بود مانند
و قرض و سبیل و مثال آن را که در اول در روی بدن تأثیر کند تا تأثیر هر بازید و در سر که در
ما قتل سازد و بدن را غنی کند چون اگر در خوشنویس و که بود مثال آن با قدرت و تأثیر
غالب بود از او و غنی و غنی مثل آن که در زیر و در و دیا و مثال آن اگر حیوان بود و در
و یا ثابت بود و کیفیت آن بر بدن غالب بود معنی بدن بود و او را اسم خوانند تا بیشتر و کمتر

Handwritten text in Persian script, likely a title or introductory passage.

Handwritten text in Persian script, likely a title or introductory passage.

Handwritten text in Persian script, likely a title or introductory passage.

Handwritten text in Persian script, likely a title or introductory passage.

۱۴۹۹

۷۱۲۴-۲

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران